

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ (πρώτο τμήμα)

της 5ης Ιουλίου 2011 *

«Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχος υπάλληλος — Όροι προσλήψεως — Υγεία — Ιατρική εξέταση πριν από την πρόσληψη — Προστασία των φυσικών προσώπων από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα — Ιατρικό απόρρητο — Μεταβίβαση ιατρικών δεδομένων από ένα θεσμικό όργανο σε άλλο — Δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής»

Στην υπόθεση F-46/09,

με αντικείμενο προσφυγή βάσει των άρθρων 236 ΕΚ και 152 ΑΕ,

V, υποψήφια για θέση συμβασιούχου υπαλλήλου στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους Έ. Voigelot και S. Woog, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

υποστηριζόμενη από τον

Ευρωπαϊκό Επόπτη Προστασίας Δεδομένων, εκπροσωπούμενο από τους M. V. Pérez Asinari και H. Kranenborg,

παρεμβαίνοντα,

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενου από τους K. Zejdová και S. Seyr,

καθού,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους S. Gervasoni (εισηγητή), πρόεδρο, H. Kreppel και M. I. Rofes i Pujol, δικαστές,

γραμματέας: R. Schiano, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 8ης Μαρτίου 2011,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Απόφαση

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (στο εξής: Δικαστήριο ΔΔ) στις 5 Οκτωβρίου 2009, η V άσκησε την παρούσα προσφυγή με την οποία ζητεί κυρίως την ακύρωση, αφενός, της αποφάσεως του Διευθυντή του διοικητικού συμβουλίου του προσωπικού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 2008 περί ανακλήσεως, λόγω μη πληρώσεως των απαιτούμενων για την πρόσληψη όρων υγείας, της προτάσεως τοποθετήσεως σε θέση εργασίας που της είχε υποβληθεί στις 10 Δεκεμβρίου 2008 και, αφετέρου, της γνωματεύσεως του ιατρού-συμβούλου του Κοινοβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 2008, καθώς και την καταβολή αποζημιώσεως για την αποκατάσταση της υλικής ζημίας και την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υποστηρίζει ότι υπέστη.

Νομικό πλαίσιο

- 2 Το άρθρο 82, παράγραφος 3, του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΛΠ) ορίζει τα εξής:

«Συμβασιούχος υπάλληλος μπορεί να προσλαμβάνεται μόνον εάν:

[...]

δ) πληροί τους όρους υγείας που απαιτούνται για την άσκηση των καθηκόντων του [...].»

- 3 Κατά το άρθρο 83 του ΚΛΠ:

«Πριν από την πρόσληψή του, ο συμβασιούχος υπάλληλος υποβάλλεται σε ιατρική εξέταση από έναν από τους ιατρούς-συμβούλους του οργάνου, για να δοθεί η δυνατότητα στο όργανο να εξακριβώσει εάν ο υπάλληλος πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 82, παράγραφος 3, στοιχείο δ'.

Το άρθρο 33 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης [των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης] εφαρμόζεται κατ' αναλογία.»

- 4 Το άρθρο 33, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ) ορίζει τα εξής:

«Αν η ιατρική εξέταση που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο οδηγήσει σε αρνητική γνωμάτευση, ο υποψήφιος μπορεί να ζητήσει, μέσα σε προθεσμία είκοσι ημερών από τη στιγμή που θα λάβει την κοινοποίηση εκ μέρους του οργάνου, να εξεταστεί η περίπτωση του από ιατρική επιτροπή που απαρτίζεται από τρεις ιατρούς επιλεγμένους από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή μεταξύ των ιατρικών συμβούλων των θεσμικών οργάνων. Ο ιατρικός σύμβουλος που έκανε την πρώτη αρνητική γνωμάτευση ακούεται από την ιατρική επιτροπή. Ο υποψήφιος μπορεί να καταθέσει στην ιατρική επιτροπή τη γνωμάτευση ενός ιατρού δικής του επιλογής. Αν η γνωμάτευση της ιατρικής επιτροπής επιβεβαιώσει τα συμπεράσματα της ιατρικής εξέτασης που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο, οι ιατρικές αμοιβές και τα παρεπόμενα έξοδα βαρύνουν κατά το ήμισυ τον υποψήφιο.»

- 5 Το άρθρο 15 της αποφάσεως του Προεδρείου του Κοινοβουλίου της 3ης Μαΐου 2004, για την έκδοση εσωτερικών κανονιστικών διατάξεων περί προσλήψεως υπαλλήλων και λοιπού προσωπικού (στο εξής: εσωτερικές κανονιστικές διατάξεις), ορίζει τα εξής:

«Πριν από την πρόσληψή του, ο συμβασιούχος υπάλληλος υποβάλλεται σε ιατρική εξέταση σύμφωνα με το άρθρο 83 του ΚΛΠ. Τα αποτελέσματα της εξετάσεως αυτής ισχύουν για ένα έτος, εκτός διαφορετικής αποφάσεως του ιατρού-συμβούλου του οργάνου, ο οποίος δύναται, κατά περίπτωση, να καθορίζει συντομότερη διάρκεια ισχύος.»

- 6 Το εγχειρίδιο διαδικασιών της ιατρικής υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ορίζει ότι εάν δεν λάβει χώρα ανάληψη καθηκόντων, η υπόθεση αρχειοθετείται μετά την παρέλευση έξι μηνών από την έκδοση της αποφάσεως περί πληρώσεως ή μη των απαιτούμενων για την ανάληψη των καθηκόντων όρων υγείας.
- 7 Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων (ΕΕ L 8, σ. 1), ορίζει τα εξής:

«Τα όργανα και οι οργανισμοί που συνιστώνται από τις συνθήκες για την ίδρυση [της Ευρωπαϊκής Ένωσης] ή βάσει αυτών, στο εξής αποκαλούμενα: “όργανα και οργανισμοί της [Ένωσης]”, εξασφαλίζουν, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών των φυσικών προσώπων, και ιδίως της ιδιωτικής τους ζωής, έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, και δεν περιορίζουν ούτε απαγορεύουν την ελεύθερη κυκλοφορία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μεταξύ τους ή προς αποδέκτες οι οποίοι υπόκεινται στην εθνική νομοθεσία των κρατών μελών που εφαρμόζουν την οδηγία 95/46/ΕΚ.»

- 8 Το άρθρο 4 του κανονισμού 45/2001 ορίζει τα εξής:

«1. Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα πρέπει:

- α) να υφίστανται θεμιτή και νόμιμη επεξεργασία,
- β) να συλλέγονται για καθορισμένους, σαφείς και νόμιμους σκοπούς, και η περαιτέρω επεξεργασία τους να συμβιβάζεται με τους σκοπούς αυτούς. Η περαιτέρω επεξεργασία, για ιστορικούς, στατιστικούς ή επιστημονικούς σκοπούς, δεν θεωρείται ασυμβίβαστη, υπό την προϋπόθεση ότι ο υπεύθυνος της επεξεργασίας προβλέπει κατάλληλες εγγυήσεις, προκειμένου να διασφαλίζεται ιδίως ότι η επεξεργασία των δεδομένων δεν πραγματοποιείται για άλλους σκοπούς και ότι τα δεδομένα δεν θα χρησιμοποιηθούν προς υποστήριξη μέτρων ή αποφάσεων που αφορούν ένα συγκεκριμένο πρόσωπο,
- γ) να είναι πρόσφορα, συναφή προς το θέμα και όχι υπέρμετρα σε σχέση με τους σκοπούς για τους οποίους συλλέγονται και υφίστανται περαιτέρω επεξεργασία,
- δ) να είναι ακριβή και, εφόσον χρειάζεται, να ενημερώνονται· λαμβάνονται όλα τα εύλογα μέτρα ώστε δεδομένα ανακριβή ή ελλιπή, σε σχέση με τους σκοπούς για τους οποίους έχουν συλλεγεί ή υφίστανται περαιτέρω επεξεργασία, να διαγράφονται ή να διορθώνονται,
- ε) να διατηρούνται υπό μορφή που να επιτρέπει τον προσδιορισμό της ταυτότητας των υποκειμένων τους μόνο κατά τη διάρκεια της περιόδου που είναι αναγκαία για την επίτευξη των σκοπών για τους οποίους έχουν συλλεγεί ή υφίστανται περαιτέρω επεξεργασία. Το όργανο ή ο οργανισμός της [Ένωσης] προβλέπει, για τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που πρέπει να αποθηκευθούν πέραν της περιόδου αυτής, για σκοπούς ιστορικούς, στατιστικούς ή επιστημονικούς, είτε να διατηρούνται μόνον υπό μορφήν η οποία τα καθιστά ανώνυμα είτε, εάν αυτό είναι αδύνατο, να αποθηκεύονται μόνον υπό τον όρο ότι η ταυτότητα του υποκειμένου τους τελεί υπό κρυπτογραφική μορφή. Τα δεδομένα δεν πρέπει πάντως να χρησιμοποιούνται για άλλους σκοπούς εκτός από σκοπούς ιστορικούς, στατιστικούς ή επιστημονικούς.

2. Ο υπεύθυνος της επεξεργασίας διασφαλίζει την τήρηση της παραγράφου 1.»

9 Το άρθρο 6 του κανονισμού 45/2001 έχει ως εξής:

«Με την επιφύλαξη των άρθρων 4, 5 και 10:

1. Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς άλλους εκτός από εκείνους για τους οποίους έχουν συλλεγεί, γίνεται μόνον εφόσον η μεταβολή του σκοπού επιτρέπεται ρητώς από τον εσωτερικό κανονισμό του οργάνου ή του οργανισμού της [Ένωσης].

[...]

10 Το άρθρο 7 του κανονισμού 45/2001 ορίζει τα εξής:

«Με την επιφύλαξη των άρθρων 4, 5, 6 και 10:

1. Η διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο εσωτερικό ή μεταξύ οργάνων ή οργανισμών της Κοινότητας επιτρέπεται μόνον εφόσον τα δεδομένα είναι αναγκαία για τη νόμιμη εκτέλεση καθήκοντος που εμπίπτει στην αρμοδιότητα του αποδέκτη.

[...]

11 Το άρθρο 10 του κανονισμού 45/2001 ορίζει, στις παραγράφους του 1 έως 3:

«1. Απαγορεύεται η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που δηλώνουν τη φυλετική ή εθνοτική καταγωγή, τα πολιτικά φρονήματα, τις θρησκευτικές ή φιλοσοφικές πεποιθήσεις και τη συμμετοχή σε συνδικαλιστικές οργανώσεις καθώς και η επεξεργασία δεδομένων που αναφέρονται στην υγεία και τη σεξουαλική ζωή.

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται εφόσον:

- a) το υποκείμενο των δεδομένων έχει δώσει ρητά τη συγκατάθεσή του για την επεξεργασία τους, εκτός εάν ο εσωτερικός κανονισμός του οικείου οργάνου ή οργανισμού [της Ένωσης] ορίζει ότι η απαγόρευση της παραγράφου 1 δεν μπορεί να αρθεί με την παροχή της συγκατάθεσης του υποκειμένου των δεδομένων, ή
- β) η επεξεργασία είναι απαραίτητη προκειμένου να γίνουν σεβαστές οι υποχρεώσεις και τα ειδικά δικαιώματα του υπευθύνου της επεξεργασίας σε θέματα εργατικού δικαίου, εφόσον αυτό επιτρέπεται από τις συνθήκες για την ίδρυση [της Ευρωπαϊκής Ένωσης] ή άλλες νομοθετικές πράξεις θεσπιζόμενες βάσει των συνθηκών αυτών ή, εάν αυτό παρίσταται αναγκαίο, εφόσον η επεξεργασία έχει γίνει δεκτή από τον ευρωπαϊκό επόπτη προστασίας δεδομένων, μέσω επαρκών εγγυήσεων [...]

3. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται όταν η επεξεργασία των δεδομένων είναι αναγκαία για λόγους προληπτικής ιατρικής, ιατρικής διάγνωσης, για την παροχή ιατροφαρμακευτικής νοσηλείας ή θεραπείας ή για τη διαχείριση υπηρεσιών υγείας, η δε επεξεργασία των δεδομένων αυτών εκτελείται από πρόσωπο που ασχολείται κατ' επάγγελμα με τη θεραπεία της υγείας, υποκείμενο στην υποχρέωση τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου ή από άλλο πρόσωπο το οποίο ομοίως υπέχει αντίστοιχη υποχρέωση τήρησης απορρήτου.»

Ιστορικό της διαφοράς

12 Από τον Φεβρουάριο του 1997 έως τον Μάρτιο του 2006, η προσφεύγουσα εργάστηκε σε διάφορες υπηρεσίες της Επιτροπής ως επικουρική ή έκτακτη υπάλληλος, επί συνολικό χρονικό διάστημα τριών ετών περίπου. Μεταξύ άλλων, άσκησε, τελευταίως, ως έκτακτη υπάλληλος, καθήκοντα βοηθού

υπαλλήλου στο τμήμα «Έρευνες διεξαγόμενες από κοινού με άλλους οργανισμούς» της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολεμήσεως της Απάτης (OLAF), από τον Σεπτέμβριο του 2005 έως τον Μάρτιο του 2006.

- 13 Με υπηρεσιακό σημείωμα της 27ης Φεβρουαρίου 2006, η προσφεύγουσα ενημερώθηκε ότι η συμμετοχή της στη δοκιμασία επιλογής συμβασιούχων υπαλλήλων CAST 25, η οποία διεξήχθη σε 25 κράτη μέλη για την άσκηση καθηκόντων γραμματείας, ήταν επιτυχής. Ως εκ τούτου, το όνομά της περιλήφθηκε στον τελικό κατάλογο επιτυχόντων υποψηφίων της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Επιλογής Προσωπικού (EPSO), ο οποίος έχει διάρκεια ισχύος τριών ετών.
- 14 Τον Ιούνιο του 2006 δυο γενικές διευθύνσεις της Επιτροπής εκδήλωσαν ενδιαφέρον για την πρόσληψη της προσφεύγουσας.
- 15 Η προσφεύγουσα κλήθηκε να παρουσιαστεί για ιατρική εξέταση, προκειμένου να εξακριβωθεί εάν πληρούσε τους απαιτούμενους για την άσκηση των καθηκόντων της όρους υγείας, σύμφωνα με το άρθρο 83 του ΚΛΠ.
- 16 Η ιατρική εξέταση πριν από την πρόσληψη πραγματοποιήθηκε στις 26 Ιουνίου 2006 στις εγκαταστάσεις της ιατρικής υπηρεσίας της Επιτροπής στις Βρυξέλλες (Βέλγιο) και η προσφεύγουσα εξετάστηκε από τον ιατρό Κ.
- 17 Στις 29 Ιουνίου 2006 η προσφεύγουσα απηύθυνε στον Μ. F., προϊστάμενο της ιατρικής υπηρεσίας της Επιτροπής, μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου με το οποίο κατήγγειλε την ανάρμοστη συμπεριφορά που επέδειξε ο ιατρός Κ. προς την ίδια κατά την ιατρική εξέταση πριν από την πρόσληψη της 26ης Ιουνίου 2006.
- 18 Ο Μ. F. εξέτασε την καταγγελία αυτή τον Ιούλιο του 2006, με την ακρόαση, αφενός, του ιατρού Κ., ο οποίος αντέκρουσε τις προσαπτόμενες σε αυτόν πράξεις, και, αφετέρου, της προσφεύγουσας.
- 19 Κατά την έναρξη της εν λόγω διαδικασίας εξετάσεως, παρά την έλλειψη αποδεικτικών στοιχείων για τις πράξεις που προσήπτοντο στον ιατρό Κ., αποφασίστηκε να ανατεθεί η εξέταση του ιατρικού φακέλου της προσφεύγουσας σε άλλον ιατρό.
- 20 Στις 26 Σεπτεμβρίου 2006 ο ιατρός-σύμβουλος της Επιτροπής εξέδωσε ιατρική γνωμάτευση περί μη πληρώσεως από την προσφεύγουσα των απαιτούμενων για την πρόσληψη όρων υγείας.
- 21 Με έγγραφο της 9ης Νοεμβρίου 2006, η S., διευθύντρια της Γενικής Διευθύνσεως (ΓΔ) «Προσωπικό και διοίκηση», ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι δεν πληρούσε τους απαιτούμενους για την άσκηση των καθηκόντων της όρους υγείας και ότι είχε τη δυνατότητα να ζητήσει, εντός προθεσμίας είκοσι ημερών, σύμφωνα με το άρθρο 33, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ, να εξεταστεί η περίπτωση της από ιατρική επιτροπή.
- 22 Με έγγραφο της 18ης Νοεμβρίου 2006, η προσφεύγουσα ζήτησε να εξεταστεί η περίπτωση της από ιατρική επιτροπή.
- 23 Με τη γνωμάτευση της 17ης Απριλίου 2007, η οποία εκδόθηκε ομοφώνως από τα τρία μέλη της, η ιατρική επιτροπή, αφού εξέτασε το σύνολο των στοιχείων του φακέλου της ενδιαφερομένης και ζήτησε τη διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης, διατύπωσε «τη γνώμη ότι [η προσφεύγουσα] δεν πληρ[ούσε] τους απαιτούμενους για την άσκηση των καθηκόντων της όρους υγείας». Στο τέλος της γνωματεύσεως διευκρινιζόταν ότι «η ιατρική θεμελίωση των συμπερασμάτων [είχε] διαβιβασθεί ως ιατρικό απόρρητο [στην ιατρική υπηρεσία της Επιτροπής]».

- 24 Με έγγραφο της 15ης Μαΐου 2007, η Επιτροπή ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι «[κ]ατά τη γνωμάτευση της επιτροπής [αντίγραφο της οποίας συναπτόταν στο έγγραφο], δεν πληρ[ούσε] τους απαιτούμενους για την άσκηση των καθηκόντων [της] όρους υγείας». Στο έγγραφο αυτό αναφερόταν ότι «[η] ιατρική θεμελίωση των συμπερασμάτων [είχε] διαβιβασθεί ως ιατρικό απόρρητο στον [π]ροϊστάμενο της [ι]ατρικής υπηρεσίας της Επιτροπής στις Βρυξέλλες, ο οποίος [είχε καταθέσει] το σχετικό έγγραφο στον ιατρικό φάκελο [της προσφεύγουσας]».
- 25 Στις 9 Μαΐου 2007 η προσφεύγουσα υπέβαλε ένσταση κατά της αποφάσεως αυτής.
- 26 Με απόφαση της 12ης Ιουλίου 2007 η Επιτροπή απέρριψε την ένσταση αυτή.
- 27 Στις 4 Μαρτίου 2008 η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή, μεταξύ άλλων, κατά της αποφάσεως της 15ης Μαΐου 2007, η οποία πρωτοκολλήθηκε με αριθμό υποθέσεως F-33/08. Με απόφαση της 21ης Οκτωβρίου 2009, το Δικαστήριο ΔΔ απέρριψε την εν λόγω προσφυγή. Το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώπιον του οποίου ασκήθηκε αίτηση αναίρεσεως, επικύρωσε την απορριπτική απόφαση του Δικαστηρίου ΔΔ, με απόφαση της 15ης Ιουνίου 2011 (V κατά Επιτροπής, T-510/09 P).
- 28 Αφού η ιατρική υπηρεσία του Κοινοβουλίου, με υπηρεσιακό σημείωμα της 9ης Δεκεμβρίου 2008, ζήτησε να της κοινοποιηθεί ο ιατρικός φάκελος της προσφεύγουσας που τηρείτο στις υπηρεσίες της Επιτροπής, το Κοινοβούλιο πρότεινε στην προσφεύγουσα, με έγγραφο της 10ης Δεκεμβρίου 2008, την τοποθέτηση σε θέση εργασίας συμβασιούχου υπαλλήλου, στην ομάδα καθηκόντων ΙΙ της Γενικής Γραμματείας, για χρονικό διάστημα από τις 2 Φεβρουαρίου έως τις 2 Αυγούστου 2009. Με το έγγραφο αυτό, διευκρινιζόταν ότι η οικεία πρόταση τελούσε υπό την επιφύλαξη της πληρώσεως των όρων προσλήψεως του άρθρου 82 του ΚΛΠ και των θετικών αποτελεσμάτων της ιατρικής εξετάσεως πριν από την πρόσληψη. Η προσφεύγουσα καλούνταν, επίσης, να διαβιβάσει με τηλεομοιοτυπία, το αργότερο εντός δυο εβδομάδων, τα απαιτούμενα έγγραφα για την πρόσληψη, ιδίως επικυρωμένο αντίγραφο από το πρωτότυπο πιστοποιητικών από όλους τους προηγούμενους εργοδότες της. Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της ίδιας ημερομηνίας, ο υπεύθυνος για τη διαχείριση του φακέλου προσλήψεως της προσφεύγουσας, μεταξύ άλλων, την ενημέρωσε για τις λεπτομέρειες της ιατρικής εξετάσεως πριν από την πρόσληψη και της ζήτησε να προσκομίσει μία φωτογραφία ταυτότητας «για την κατάρτιση του ιατρικού [της] φακέλου».
- 29 Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 10ης Δεκεμβρίου 2008, η προσφεύγουσα αποδέχτηκε την πρόταση εργασίας του Κοινοβουλίου. Με άλλο μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, της ίδιας ημερομηνίας, ενημέρωσε το Κοινοβούλιο ότι αδυνατούσε να αποστείλει με τηλεομοιοτυπία τα ζητηθέντα έγγραφα εντός προθεσμίας δεκαπέντε ημερών, λόγω απουσίας στην αλλοδαπή, και ότι, ενόψει της περιόδου των Χριστουγέννων, επιθυμούσε να της χορηγηθεί προθεσμία έως τον Ιανουάριο.
- 30 Με έγγραφο της 10ης Δεκεμβρίου 2008, η προσφεύγουσα κλήθηκε να παρουσιαστεί για ιατρική εξέταση πριν από την πρόσληψη στις 7 Ιανουαρίου 2009. Το έγγραφο αυτό ανέφερε, στο κάτω μέρος της σελίδας, τα ονόματα των έξι ιατρών που αποτελούσαν μέλη της ιατρικής υπηρεσίας του Κοινοβουλίου στις Βρυξέλλες. Το έγγραφο ήταν υπογεγραμμένο από τον ιατρό Β. Μεταξύ των έξι ιατρών μελών αναφερόταν ο ιατρός Κ., ο οποίος είχε διενεργήσει την ιατρική εξέταση πριν από την πρόσληψη της προσφεύγουσας στην Επιτροπή στις 26 Ιουνίου 2006 και του οποίου η συμπεριφορά είχε επικριθεί από την προσφεύγουσα.
- 31 Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 11ης Δεκεμβρίου 2008, ο υπεύθυνος για τη διαχείριση του φακέλου της προσφεύγουσας απάντησε ότι αυτή μπορούσε χωρίς πρόβλημα να αποστείλει τα ζητηθέντα έγγραφα τον Ιανουάριο, καθόσον η πρόσληψη προβλεπόταν για τις 2 Φεβρουαρίου 2009.
- 32 Στις 12 Δεκεμβρίου 2008 η προσφεύγουσα παρουσιάσθηκε, αυτοβούλως, στην κλινική Parc Léopold στις Βρυξέλλες προκειμένου να υποβληθεί σε αιματολογικές αναλύσεις.

- 33 Στις 12 Δεκεμβρίου 2008 η ιατρική υπηρεσία του Κοινοβουλίου έλαβε αντίγραφο του ιατρικού φακέλου για την πρόσληψη της προσφεύγουσας, του οποίου το πρωτότυπο είχε τηρηθεί στα αρχεία της Επιτροπής κατόπιν της αρνήσεως του οργάνου αυτού να προσλάβει την ενδιαφερομένη.
- 34 Με γνωμάτευση της 18ης Δεκεμβρίου 2008, ο ιατρός-σύμβουλος του Κοινοβουλίου, αφού μελέτησε τα κοινοποιηθέντα από την Επιτροπή έγγραφα, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα δεν πληρούσε τους όρους υγείας που απαιτούνται για την άσκηση «οποιοδήποτε καθήκοντος σε ευρωπαϊκό θεσμικό όργανο». Η γνωμάτευση αυτή, υπό τον τίτλο «Αποτελέσματα της ιατρικής εξετάσεως της 26ης [Ιουνίου] 2006 που διενεργήθηκε στην Επιτροπή στις Βρυξέλλες», βασίζεται στη διαπίστωση ότι στις 26 Σεπτεμβρίου 2006 ο ιατρός-σύμβουλος της Επιτροπής έκρινε ότι η προσφεύγουσα δεν πληρούσε τους απαιτούμενους για την πρόσληψη όρους υγείας, συμπέρασμα το οποίο επιβεβαιώθηκε στις 17 Απριλίου 2007 από τη δευτεροβάθμια ιατρική επιτροπή και «εξακολουθεί να ισχύει σήμερα όσον αφορά την άσκηση οποιοδήποτε καθήκοντος σε ευρωπαϊκό θεσμικό όργανο».
- 35 Με έγγραφο της 19ης Δεκεμβρίου 2008, το Κοινοβούλιο κοινοποίησε στην προσφεύγουσα την προπαρατεθείσα γνωμάτευση της 18ης Δεκεμβρίου 2008 περί μη πληρώσεως των απαιτούμενων όρων υγείας και ανακάλεσε την πρόταση τοποθέτησε σε θέση εργασίας που της είχε υποβάλει στις 10 Δεκεμβρίου 2008 (στο εξής: επίδικη απόφαση). Με το έγγραφο αυτό, πρώτον, το Κοινοβούλιο υπενθύμιζε στην προσφεύγουσα ότι είχε υποχρέωση να το ενημερώσει σχετικά με κάθε άλλη ιατρική εξέταση πριν από την πρόσληψη στην οποία είχε υποβληθεί στο παρελθόν σε άλλο θεσμικό όργανο, για να διευκολύνει τη διαδικασία προσλήψεως και να επιτρέψει τη μεταβίβαση του ιατρικού φακέλου που τηρείτο στο οικείο όργανο. Δεύτερον, το Κοινοβούλιο επισήμαινε ότι είχε λάβει τον ιατρικό φάκελο της προσφεύγουσας που τηρείτο στην Επιτροπή, αφού πληροφορήθηκε, κατόπιν αναζητήσεως στη βάση δεδομένων CAST, ότι η ενδιαφερομένη είχε εργαστεί στο παρελθόν για το εν λόγω όργανο.
- 36 Με έγγραφο της 5ης Ιανουαρίου 2009, η προσφεύγουσα υπέβαλε ένσταση κατά της επίδικης αποφάσεως, βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ. Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει, χωρίς να αντικρούεται, ότι η ένσταση περιήλθε σε αυτό στις 7 Ιανουαρίου 2009.
- 37 Με μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 26ης Ιανουαρίου και της 13ης Μαρτίου 2009, η προσφεύγουσα συμπλήρωσε την ένσταση. Εξάλλου, ζήτησε να της κοινοποιηθούν τα αποτελέσματα των λήψεων αίματος που πραγματοποιήθηκαν στις 12 Δεκεμβρίου 2008 στην κλινική Parc Léopold και στις 26 Ιουνίου 2006 από την ιατρική υπηρεσία της Επιτροπής, προσήψε δε στον ιατρό Κ. ότι νόθευσε τα αποτελέσματα των εν λόγω ιατρικών αναλύσεων.
- 38 Στις 18 Φεβρουαρίου 2009 η προσφεύγουσα ζήτησε την πραγματοποίηση νέας αιματολογικής αναλύσεως από την οποία προέκυψε, σύμφωνα με τις πηγές που παραθέτει, «αξιοσημείωτη διαφορά σε σχέση με τα αποτελέσματα των αιματολογικών αναλύσεων της 12ης Δεκεμβρίου 2008, η οποία, εκ πρώτης όψεως, είναι δύσκολο να εξηγηθεί».
- 39 Με έγγραφο της 30ής Απριλίου 2009, το Κοινοβούλιο ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι απορρίπτει τις κατηγορίες κατά τις οποίες ο ιατρός Κ. νόθευσε τα αποτελέσματα των προαναφερθεισών αιματολογικών αναλύσεων.
- 40 Στις 7 Μαΐου 2009 η ένσταση απορρίφθηκε σιωπηρώς.
- 41 Με έγγραφο της 12ης Μαΐου 2009, το Κοινοβούλιο κοινοποίησε στην προσφεύγουσα τα αποτελέσματα των αιματολογικών αναλύσεων.
- 42 Με έγγραφο της 24ης Ιουνίου 2009, το οποίο κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 2 Ιουλίου 2009, ο Γενικός Γραμματέας του Κοινοβουλίου απέρριψε ρητώς την ένσταση.

Αιτήματα των διαδίκων και διαδικασία

43 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο ΔΔ:

- να υποχρεώσει με διάταξη το Κοινοβούλιο, αφενός, να αποσύρει από τον ιατρικό της φάκελο τα αποτελέσματα των αιματολογικών αναλύσεων που πραγματοποιήθηκαν στις 12 Δεκεμβρίου 2008 στην κλινική Parc Léopold, λόγω νοθεύσεώς τους από τον ιατρό Κ., και, αφετέρου, να αφαιρέσει, να αντικαταστήσει ή να διορθώσει τις ψευδείς απαντήσεις που περιλαμβάνονται στον ιατρικό της φάκελο τις οποίες έδωσε κατόπιν πιέσεων του ιατρού Κ. κατά την ιατρική εξέταση πριν από την πρόσληψη στην Επιτροπή,
- να ακυρώσει την επίδικη απόφαση,
- να ακυρώσει τη γνωμάτευση του ιατρικού συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 2008,
- να υποχρεώσει το Κοινοβούλιο να διοργανώσει νομότυπη και μη εισάγουσα διακρίσεις ιατρική εξέταση πριν από την πρόσληψη και να προκηρύξει εκ νέου τη θέση εργασίας που της είχε προταθεί στη Γενική Διεύθυνση «Επικοινωνία» του Κοινοβουλίου,
- να υποχρεώσει το Κοινοβούλιο να της καταβάλει το ποσό των 70 000 ευρώ για την αποκατάσταση της υλικής ζημίας και την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υποστηρίζει ότι υπέστη, πλέον των τόκων υπερημερίας,
- να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

44 Το Κοινοβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο ΔΔ:

- να απορρίψει την προσφυγή,
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

45 Με απόφαση της 12ης Φεβρουαρίου 2010 για τη λήψη μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας, το Δικαστήριο ΔΔ ζήτησε από το Κοινοβούλιο να προσκομίσει την απόφαση του Προεδρείου του Κοινοβουλίου της 3ης Μαΐου 2004, για την έκδοση εσωτερικών κανονιστικών διατάξεων περί προσλήψεως υπαλλήλων και λοιπού προσωπικού. Το Κοινοβούλιο συμμορφώθηκε προς το αίτημα αυτό.

46 Με απόφαση της 12ης Απριλίου 2010, το Δικαστήριο ΔΔ διέταξε τη διεξαγωγή αποδείξεων, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 58, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, ζητώντας από την Επιτροπή να προσδιορίσει, μεταξύ άλλων, τις εσωτερικές κανονιστικές διατάξεις του εν λόγω οργάνου που έχουν εφαρμογή επί διαβιβάσεως δεδομένων ιατρικής φύσεως σε άλλο όργανο και τις πραγματικές περιστάσεις υπό τις οποίες πραγματοποιήθηκε η διαβίβαση των ιατρικών δεδομένων της V στο Κοινοβούλιο. Με έγγραφο της 23ης Απριλίου 2010, η Επιτροπή συμμορφώθηκε προς το εν λόγω μέτρο.

47 Με απόφαση της 12ης Απριλίου 2010, το Δικαστήριο ΔΔ ζήτησε από το Κοινοβούλιο, αφενός, στο πλαίσιο μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, να προσδιορίσει τις πραγματικές περιστάσεις υπό τις οποίες διεβιβάστησαν σε αυτό τα ιατρικά δεδομένα της προσφεύγουσας και, αφετέρου, σύμφωνα με το άρθρο 111, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, να υποβάλει παρατηρήσεις για το κατά πόσον είναι σκόπιμο να κληθεί ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας των Δεδομένων (ΕΕΠΔ) να παρέμβει στη δίκη. Με έγγραφο της 23ης Απριλίου 2010, το Κοινοβούλιο συμμορφώθηκε προς το μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας και ενημέρωσε το Δικαστήριο ΔΔ ότι δεν είχε να υποβάλει παρατηρήσεις επί της σκοπιμότητας να κληθεί ο ΕΕΠΔ να παρέμβει στη δίκη.

- 48 Με απόφαση της 12ης Απριλίου 2010, το Δικαστήριο ΔΔ ζήτησε από την προσφεύγουσα, σύμφωνα με το άρθρο 111, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, να υποβάλει παρατηρήσεις για το κατά πόσον είναι σκόπιμο να κληθεί ο ΕΕΠΔ να παρέμβει στη δίκη. Με έγγραφο της 23ης Απριλίου 2010, η προσφεύγουσα απάντησε ότι θεωρούσε σκόπιμη την εν λόγω κλήση προς παρέμβαση.
- 49 Το Δικαστήριο ΔΔ έκρινε ότι δεν συνέτρεχε λόγος να καλέσει την Επιτροπή να παρέμβει στην παρούσα διαφορά, καθόσον το εν λόγω όργανο είχε προσκομίσει στο Δικαστήριο ΔΔ, στο πλαίσιο της προμνημονευθείσας διεξαγωγής αποδείξεων, τις αναγκαίες για τη συμπλήρωση της δικογραφίας πληροφορίες. Εξάλλου, στο πλαίσιο της παρούσας διαφοράς, τα δικαιώματα της Επιτροπής δεν θίγονται ευθέως, καθόσον τα αιτήματα της προσφυγής δεν αφορούν πράξεις του εν λόγω οργάνου.
- 50 Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 23ης Απριλίου 2010, η προσφεύγουσα ενημέρωσε το Δικαστήριο ΔΔ ότι είχε ανακαλέσει την εντολή εκπροσωπήσεως που είχε παράσχει στη συνήγορό της, έως ότου αυτό αποφανθεί επί της αιτήσεως περί απεκδύσεως εκ μέρους του Δικαστηρίου ΔΔ της αρμοδιότητάς του, την οποία είχε υποβάλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 51 Κατόπιν ανταλλαγής εγγράφων και μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου μεταξύ του Δικαστηρίου ΔΔ και της προσφεύγουσας, περιλαμβανομένου εγγράφου του Γραμματέα της 21ης Μαΐου 2010 και εγγράφου του Προέδρου του Δικαστηρίου ΔΔ της 10ης Ιουνίου 2010, η προσφεύγουσα, με επιστολή της 15ης Ιουνίου 2010 την οποία απηύθυνε στον Πρόεδρο του Δικαστηρίου ΔΔ, επιβεβαίωσε ότι ενέμενε στη προσφυγή της ενώπιον του Δικαστηρίου ΔΔ και ότι εξακολουθούσε να ισχύει η εντολή εκπροσωπήσεώς της στην παρούσα υπόθεση την οποία είχε παράσχει στον Έ. Boigelot. Η εν λόγω επιστολή της προσφεύγουσας δεν κατατέθηκε στη δικογραφία. Με έγγραφο της 1ης Ιουλίου 2010, ο Έ. Boigelot επιβεβαίωσε ότι εξακολουθούσε να αποτελεί εντεταλμένο εκπρόσωπο της προσφεύγουσας στην εν λόγω υπόθεση. Στο έγγραφο αυτό είχε επισυναφθεί η επιστολή της προσφεύγουσας της 15ης Ιουνίου 2010.
- 52 Με έγγραφο της 8ης Ιουλίου 2010, το Δικαστήριο ΔΔ κάλεσε τον ΕΕΠΔ να δηλώσει εάν επιθυμούσε να παρέμβει στην παρούσα διαφορά. Με το έγγραφο αυτό, το Δικαστήριο ΔΔ επισήμαινε ιδίως ότι η προσφεύγουσα προέβαλε παράβαση των άρθρων 6 και 7 του κανονισμού 45/2001.
- 53 Με έγγραφο της 31ης Αυγούστου 2010, ο ΕΕΠΔ απάντησε ότι επιθυμούσε να παρέμβει στην παρούσα υπόθεση υπέρ της προσφεύγουσας.
- 54 Με έγγραφο της 16ης Σεπτεμβρίου 2010, το Δικαστήριο ΔΔ ζήτησε από τους διαδίκους, σύμφωνα με το άρθρο 111, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, να υποδείξουν, εάν συντρέχει λόγος, τα στοιχεία της δικογραφίας τα οποία θεωρούσαν ως απόρρητα ή εμπιστευτικά και που δεν επιθυμούσαν, ως εκ τούτου, να κοινοποιηθούν στον παρεμβαίνοντα. Με έγγραφο της 20ής Σεπτεμβρίου 2010, το Κοινοβούλιο απάντησε ότι κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν ήταν απόρρητο ή εμπιστευτικό. Με έγγραφο της 24ης Σεπτεμβρίου 2010, η προσφεύγουσα ζήτησε την εμπιστευτική μεταχείριση των προσωπικών της δεδομένων σε κάθε διαδικαστικό έγγραφο της παρούσας υποθέσεως, ώστε να αποκλείεται κάθε δυνατότητα ταυτοποιήσεώς της, και απέστειλε στο Δικαστήριο ΔΔ μη εμπιστευτικό κείμενο της προσφυγής.
- 55 Με έγγραφο της 11ης Οκτωβρίου 2010, οι διάδικοι ενημερώθηκαν ότι το Δικαστήριο ΔΔ είχε δεχθεί την αίτηση εμπιστευτικής μεταχειρίσεως που υπέβαλε η προσφεύγουσα. Το Δικαστήριο ΔΔ κάλεσε το Κοινοβούλιο να του διαβιβάσει μη εμπιστευτικό κείμενο του υπομνήματος αντικρούσεως και του εγγράφου της 23ης Απριλίου 2010 με το οποίο είχε δηλώσει, μεταξύ άλλων, ότι δεν είχε να διατυπώσει παρατηρήσεις επί της σκοπιμότητας να κληθεί ο ΕΕΠΔ να παρέμβει στη δίκη. Το Κοινοβούλιο συμμορφώθηκε προς το οικείο αίτημα.
- 56 Με διάταξη της 10ης Νοεμβρίου 2010, επετράπη η παρέμβαση του ΕΕΠΔ.

- 57 Στις 10 Ιανουαρίου 2011 ο ΕΕΠΔ υπέβαλε το υπόμνημα παρεμβάσεώς του. Με αυτό διευκρινίζει ότι παρεμβαίνει υπέρ της προσφεύγουσας, μόνο στον βαθμό που αυτή υποστηρίζει ότι η συμπεριφορά της ιατρικής υπηρεσίας του Κοινοβουλίου ήταν αντίθετη προς τους κανόνες προστασίας των δεδομένων.
- 58 Με έγγραφο της 3ης Φεβρουαρίου 2011, οι διάδικοι υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους επί του υπομνήματος αυτού.

Σκεπτικό

1. Επί του αιτήματος ακυρώσεως της γνωματεύσεως του ιατρού-συμβούλου της 18ης Δεκεμβρίου 2008

- 59 Κατά πάγια νομολογία, συνιστούν πράξεις ή αποφάσεις δυνάμενες να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως μόνον τα μέτρα που επάγονται δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα, ικανά να επηρεάσουν τα συμφέροντα του προσφεύγοντος, μεταβάλλοντας σαφώς τη νομική κατάστασή του (απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουνίου 1994, T-6/93, Pérez Jiménez κατά Επιτροπής, σκέψη 34). Όταν πρόκειται για πράξεις ή αποφάσεις των οποίων η εκπόνηση πραγματοποιείται σε διάφορα στάδια, ιδίως σύμφωνα με εσωτερική διαδικασία, συνιστούν, κατ' αρχήν, πράξεις δυνάμενες να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως μόνον τα μέτρα που καθορίζουν οριστικώς τη θέση του θεσμικού οργάνου κατά το πέρας της διαδικασίας αυτής, αποκλεισμένων των ενδιάμεσων μέτρων των οποίων σκοπός είναι να προετοιμάσουν την τελική απόφαση (βλ. ιδίως, επί γνωματεύσεως της ιατρικής επιτροπής, απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Απριλίου 2006, T-394/03, Angeletti κατά Επιτροπής, σκέψη 36, και επί γνωματεύσεως της επιτροπής αναπηρίας, απόφαση του Δικαστηρίου ΔΔ της 4ης Νοεμβρίου 2008, F-41/06, Marcuccio κατά Επιτροπής, σκέψεις 53 και 54).
- 60 Η γνωμάτευση του ιατρού-συμβούλου της 18ης Δεκεμβρίου 2008 συνιστά πράξη προπαρασκευαστική της επίδικης αποφάσεως, και, επομένως, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να την προσβάλει ευθέως. Κατά συνέπεια, το αίτημα που στρέφεται κατά της εν λόγω γνωματεύσεως πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

2. Επί του αιτήματος να διατάξει το Δικαστήριο ΔΔ τη λήψη συγκεκριμένων μέτρων

- 61 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο ΔΔ να υποχρεώσει το Κοινοβούλιο, αφενός, να αποσύρει από τον ιατρικό της φάκελο τα αποτελέσματα των αιματολογικών αναλύσεων που πραγματοποιήθηκαν στις 12 Δεκεμβρίου 2008 και, αφετέρου, να αποσύρει, να αντικαταστήσει ή να διορθώσει τις περιλαμβανόμενες στον ιατρικό της φάκελο ψευδείς απαντήσεις τις οποίες έδωσε κατόπιν πιέσεων του ιατρού Κ. κατά την ιατρική εξέταση πριν από την πρόσληψη στην Επιτροπή. Η προσφεύγουσα ζητεί επίσης από το Δικαστήριο ΔΔ να υποχρεώσει το Κοινοβούλιο να διοργανώσει ιατρική εξέταση πριν από την πρόσληψη και να προκηρύξει εκ νέου τη θέση εργασίας που της είχε προτείνει στη Γενική Διεύθυνση «Επικοινωνία» του Κοινοβουλίου.
- 62 Όπως υποστηρίζει το Κοινοβούλιο, το εν λόγω αίτημα συνιστά αίτημα περί διαταγής.
- 63 Κατά πάγια νομολογία, όμως, ο δικαστής της Ένωσης δεν έχει αρμοδιότητα να απευθύνει διαταγές στα θεσμικά όργανα (απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 1989, C-41/88 και C-178/88, Becker και Starquit κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1989, σκέψη 6· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουνίου 1994, T-94/92, X κατά Επιτροπής, σκέψη 33, της 9ης Ιουνίου 1998, T-172/95, Chesi κ.λπ. κατά Συμβουλίου, σκέψη 33, και της 15ης Δεκεμβρίου 1999, T-300/97, Latino κατά Επιτροπής, σκέψη 28 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· απόφαση του Δικαστηρίου ΔΔ της 7ης Νοεμβρίου 2007, F-57/06, Hinderjckx κατά Συμβουλίου, σκέψη 65).

64 Κατά συνέπεια, το προαναφερθέν αίτημα πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

3. Επί του αιτήματος ακυρώσεως της επίδικης απόφασεως

65 Η προσφεύγουσα προβάλλει κατ' ουσίαν τέσσερις λόγους ακυρώσεως:

- ο πρώτος αντλείται από τον παράτυπο χαρακτήρα της γνωματεύσεως του ιατρού-συμβούλου του Κοινοβουλίου, η οποία διατυπώθηκε βάσει εγγράφων της ιατρικής υπηρεσίας της Επιτροπής που είχαν καταρτισθεί πριν από δυο και πλέον έτη και χωρίς προηγούμενη κλινική και ψυχολογική εξέταση της ενδιαφερομένης,
- ο δεύτερος αντλείται από την παράβαση της διαδικασίας του άρθρου 33, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ και την παραβίαση της αρχής του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας, καθόσον η επίδικη απόφαση εκδόθηκε χωρίς να δοθεί στην προσφεύγουσα η δυνατότητα να προσφύγει προηγουμένως ενώπιον της δευτεροβάθμιας ιατρικής επιτροπής,
- ο τρίτος αντλείται από την παραβίαση της αρχής του σεβασμού της ιδιωτικής ζωής και την παράβαση των διατάξεων του άρθρου 6 και 7 του κανονισμού 45/2001,
- ο τέταρτος αντλείται από την ύπαρξη ηθικής παρενοχλήσεως.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως που αφορά παράτυπο χαρακτήρα της γνωματεύσεως του ιατρού-συμβούλου

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 66 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η γνωμάτευση του ιατρού-συμβούλου, επί της οποίας στηρίχθηκε η επίδικη απόφαση, εκδόθηκε υπό μη κανονικές συνθήκες. Συγκεκριμένα, ο ιατρός-σύμβουλος διατύπωσε τη γνωμάτευσή του χωρίς να προβεί σε ιατρική εξέταση της προσφεύγουσας, στηριζόμενος αποκλειστικά σε προγενέστερο ιατρικό φάκελο της ιατρικής υπηρεσίας της Επιτροπής, το περιεχόμενο του οποίου αναγόταν σε χρόνο απώτερο των δυο ετών και είχε τεθεί υπό αμφισβήτηση στην υπόθεση F-33/08. Εντούτοις, κατά τον δικαστή της Ένωσης η ιατρική εξέταση πριν από την πρόσληψη πρέπει να περιλαμβάνει απαραίτητως κλινική εξέταση, διότι άλλως δεν θα είχε απολύτως καμία χρησιμότητα. Εξάλλου, κατά τις εσωτερικές κανονιστικές διατάξεις της Επιτροπής, οι γνωματεύσεις περί πληρώσεως των απαιτούμενων όρων υγείας έχουν διάρκεια ισχύος έξι μόνο μηνών.
- 67 Το Κοινοβούλιο δεν αμφισβητεί ότι η προσφεύγουσα δεν υποβλήθηκε σε κλινική εξέταση από τον αρμόδιο ιατρό-σύμβουλο. Εντούτοις, υποστηρίζει ότι, εν προκειμένω, ο ιατρός-σύμβουλος δεν ήταν υποχρεωμένος να διενεργήσει την εν λόγω εξέταση.
- 68 Κατ' αρχάς, το Κοινοβούλιο επισημαίνει, προκαταρκτικώς, ότι η απόφαση περί μη πληρώσεως των όρων υγείας που εξέδωσε η Επιτροπή όσον αφορά την προσφεύγουσα κρίθηκε νόμιμη από το Δικαστήριο ΔΔ, με την απόφασή του της 21ης Οκτωβρίου 2009 (προπαρατεθείσα απόφαση V κατά Επιτροπής). Η επίδικη απόφαση και η γνωμάτευση του ιατρού-συμβούλου βασίστηκαν, επομένως, επί αποφάσεως που εκδόθηκε νομίμως από την Επιτροπή.
- 69 Δεύτερον, το Κοινοβούλιο διατείνεται ότι η σκοπιμότητα της διενέργειας ή μη κλινικής εξετάσεως σε υποψήφιο για πρόσληψη αποτελεί αμιγώς ιατρικό ζήτημα το οποίο δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο δικαστικού ελέγχου. Συναφώς, υπενθυμίζει, κατ' αναλογία, τη νομολογία της Ένωσης που αφορά το κατά πόσον είναι σκόπιμο να υποβάλλει η επιτροπή αναπηρίας τον υπάλληλο σε ιατρική εξέταση.

- 70 Τρίτον, το Κοινοβούλιο προβάλλει ότι ο αρμόδιος ιατρός-σύμβουλος είχε στη διάθεσή του τον ιατρικό φάκελο της προσφεύγουσας που διεβιβάσθη από την Επιτροπή, ο οποίος περιλάμβανε τα αποτελέσματα διαφόρων κλινικών εξετάσεων και συμπληρωματικών αναλύσεων. Οι περιεχόμενες στον εν λόγω φάκελο πληροφορίες ήταν αρκούντως επίκαιρες και επαρκείς, ώστε να του επιτρέψουν να γνωματεύσει, λαμβανομένου υπόψη του χρόνιου και μόνιμου χαρακτήρα της παθήσεως της προσφεύγουσας.
- 71 Τέταρτον, το Κοινοβούλιο απορρίπτει το επιχείρημα που αντλείται από το εγχειρίδιο διαδικασιών της ιατρικής υπηρεσίας της Επιτροπής, το οποίο δεν εφαρμόζεται ως προς το Κοινοβούλιο. Ο μοναδικός εσωτερικός κανόνας που δεσμεύει το Κοινοβούλιο όσον αφορά την ισχύ της ιατρικής εξετάσεως πριν από την πρόσληψη τίθεται με το άρθρο 15 των εσωτερικών κανονιστικών διατάξεων, το οποίο ορίζει ότι οι γνωματεύσεις περί πληρώσεως των όρων υγείας έχουν διάρκεια ισχύος ενός έτους. Όμως, ο κανόνας αυτός εφαρμόζεται μόνον επί θετικών γνωματεύσεων και δεν μπορούσε να εμποδίσει τον ιατρό-σύμβουλο του Κοινοβουλίου, προκειμένου να διατυπώσει την επίδικη γνωμάτευση, να παραπέμψει σε γνωμάτευση περί μη πληρώσεως των όρων υγείας την οποία παρέσχε ιατρός-σύμβουλος της Επιτροπής σε χρόνο απώτερο του ενός έτους.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου ΔΔ

- 72 Μολονότι ο δικαστής της Ένωσης δεν μπορεί, στο πλαίσιο του δικαστικού ελέγχου ως προς τη νομιμότητα της αρνήσεως προσλήψεως που αιτιολογείται από τη μη πλήρωση των όρων υγείας, να υποκαταστήσει με τη δική του εκτίμηση μια γνωμάτευση που αφορά ειδικώς ιατρικής φύσεως ζητήματα, εντούτοις εναπόκειται σε αυτόν να ελέγχει εάν η διαδικασία προσλήψεως έχει χωρήσει κατά τρόπο νόμιμο και, ειδικότερα, να εξετάζει εάν η απόφαση περί αρνήσεως προσλήψεως ερείδεται επί αιτιολογημένης ιατρικής γνωματεύσεως, με την οποία αποδεικνύεται λογική σχέση μεταξύ των ιατρικών διαπιστώσεων που περιλαμβάνει και του συμπεράσματος στο οποίο καταλήγει (απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Απριλίου 1994, T-10/93, A κατά Επιτροπής, σκέψη 61).
- 73 Ο ιατρός-σύμβουλος ενός θεσμικού οργάνου μπορεί να στηρίξει τη γνωμάτευση του περί μη πληρώσεως των όρων υγείας όχι μόνο στη διάγνωση υφισταμένων σωματικών ή ψυχικών διαταραχών, αλλά και στην ιατρικώς θεμελιούμενη πρόγνωση μελλοντικών διαταραχών, οι οποίες θα μπορούσαν στο εγγύς μέλλον να διακυβεύσουν την κανονική εκπλήρωση των προβλεπομένων καθηκόντων (προπαρατεθείσα απόφαση A κατά Επιτροπής, σκέψη 62).
- 74 Εξάλλου, πρέπει να υπομνησθεί ότι, στις περιπτώσεις εκείνες όπου τα όργανα της Ένωσης διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, ο έλεγχος της τηρήσεως ορισμένων εγγυήσεων που παρέχει η έννομη τάξη της Ένωσης στις διοικητικές διαδικασίες ενέχει θεμελιώδη σημασία. Ο δικαστής της Ένωσης είχε την ευκαιρία να διευκρινίσει ότι στις ως άνω εγγυήσεις συγκαταλέγονται, μεταξύ άλλων, η υποχρέωση του αρμόδιου οργάνου να εξετάζει, με επιμέλεια και αμεροληψία, όλα τα συναφή στοιχεία της συγκεκριμένης περιπτώσεως και να αιτιολογεί επαρκώς την απόφασή του (βλ. αποφάσεις του Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 1991, C-269/90, Technische Universität München, σκέψη 14, της 7ης Μαΐου 1992, C-258/90 και C-259/90, Pesquierias De Bermeo και Naviera Laida κατά Επιτροπής, σκέψη 26, της 22ας Νοεμβρίου 2007, C-525/04 P, Ισπανία κατά Lenzing, σκέψη 58· απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Σεπτεμβρίου 2009, T-404/06 P, ETF κατά Landgren, σκέψη 163).
- 75 Εν προκειμένω, από τη γνωμάτευση της 18ης Δεκεμβρίου 2008 προκύπτει ότι ο ιατρός-σύμβουλος του Κοινοβουλίου, για να διατυπώσει τη γνωμάτευση αυτή, στηρίχθηκε αποκλειστικά σε ιατρικά δεδομένα που συνελέγησαν από την Επιτροπή το 2006 και το 2007, ήτοι πριν από ένα και πλέον έτος, στο πλαίσιο άλλης ιατρικής εξετάσεως πριν από την πρόσληψη. Εξάλλου, το Κοινοβούλιο δεν αμφισβητεί ότι τα εν λόγω ιατρικά δεδομένα είχαν διαπιστωθεί από την Επιτροπή ενάμισι και πλέον έτος πριν από τη γνωμάτευση του ιατρού-συμβούλου του Κοινοβουλίου περί μη πληρώσεως των όρων υγείας η οποία διατυπώθηκε στις 18 Δεκεμβρίου 2008.

- 76 Πρέπει να τονισθεί, κατ' αρχάς, ότι το άρθρο 15 των εσωτερικών κανονιστικών διατάξεων, το οποίο συνιστά εσωτερικό κανόνα συμπεριφοράς με τον οποίο το Κοινοβούλιο αυτοδεσμεύεται και από τον οποίο δεν δύναται να αποκλίσει χωρίς να διευκρινίσει τους λόγους προς τούτο, περιορίζει γενικώς σε ένα έτος τη διάρκεια ισχύος των αποτελεσμάτων των ιατρικών εξετάσεων που διενεργούνται βάσει των διατάξεων του άρθρου 83 του ΚΛΠ. Επομένως, υπό το πρίσμα της εν λόγω διατάξεως, το Κοινοβούλιο όφειλε, τουλάχιστον, να ελέγξει την εγκυρότητα των δεδομένων που συνελέγησαν στην Επιτροπή, καθόσον, εάν είχε παρέλθει πλέον του ενός έτους από τη διενέργεια της οικείας εξέτασης πριν από την πρόσληψη, το Κοινοβούλιο δεν θα μπορούσε να δεχθεί τα δεδομένα ως έγκυρα, ακόμη και εάν η διαδικασία προσλήψεως στο πλαίσιο της οποίας διαπιστώθηκαν αυτά είχε διενεργηθεί από το ίδιο.
- 77 Περαιτέρω, έχει κριθεί ότι η ιατρική εξέταση πριν από την πρόσληψη πρέπει, για να μην είναι άνευ χρησιμότητας, να περιλαμβάνει κατ' ανάγκην κλινική εξέταση και ενδεχομένως τις συμπληρωματικές βιολογικές δοκιμασίες που κρίνει αναγκαίες ο ιατρός-σύμβουλος (προπαρατεθείσα απόφαση Α κατά Επιτροπής, σκέψεις 49 έως 51).
- 78 Εν τέλει, από την παρατεθείσα στις σκέψεις 73 και 74 νομολογία προκύπτει ότι η γνωμάτευση περί μη πληρώσεως των όρων υγείας, για να είναι έγκυρη, πρέπει να ερειδεται στη διαπίστωση υφιστάμενων ή στην πρόγνωση μελλοντικών διαταραχών και να στηρίζεται σε επαρκή στοιχεία.
- 79 Βεβαίως, το Κοινοβούλιο, στηριζόμενο στη νομολογία όσον αφορά τη διαπίστωση της επαγγελματικής προελεύσεως της αναπηρίας, προβάλλει ότι το ζήτημα εάν, υπό συγκεκριμένες περιστάσεις, επιβάλλεται η εξέταση του ενδιαφερομένου εμπίπτει στην εξουσία εκτιμήσεως που έχει παρασχεθεί στα μέλη της επιτροπής αναπηρίας (απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Νοεμβρίου 2004, T-376/02, Ο κατά Επιτροπής, σκέψη 44).
- 80 Εντούτοις, η νομολογία αυτή αφορά τα όρια του δικαστικού ελέγχου που μπορεί να ασκηθεί επί αμιγώς ιατρικών εκτιμήσεων και δεν δύναται να δικαιολογήσει το γεγονός ότι ο ιατρός-σύμβουλος δεν τήρησε την υποχρέωση που υπέχει δυνάμει του άρθρου 83 του ΚΛΠ να διενεργήσει εξέταση προκειμένου να βεβαιωθεί ότι ο ενδιαφερόμενος πληροί τους όρους υγείας που απαιτούνται για την άσκηση των καθηκόντων του.
- 81 Εξάλλου, η διακριτική ευχέρεια επί των ιατρικών ζητημάτων που αναγνωρίζεται στον ιατρό δεν εμποδίζει τον δικαστή, αφενός, να επαληθεύει την ακρίβεια των αποδεικτικών στοιχείων των οποίων γίνεται επίκληση, την αξιοπιστία και τη συνοχή τους, και, αφετέρου, να ελέγχει εάν τα στοιχεία αυτά αποτελούν το σύνολο των ουσιωδών στοιχείων που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για την εκτίμηση μιας σύνθετης καταστάσεως και εάν είναι ικανά να θεμελιώσουν τα εξ αυτών αντλούμενα συμπεράσματα (βλ., συναφώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Μαΐου 2004, T-191/01, Hecq κατά Επιτροπής, σκέψη 63).
- 82 Επομένως, εν προκειμένω, λαμβανομένης υπόψη της παλαιότητας των κοινοποιηθέντων από την Επιτροπή ιατρικών δεδομένων και της πιθανής μεταβολής των εν λόγω στοιχείων εν τω μεταξύ, ο ιατρός-σύμβουλος δεν διέθετε το σύνολο των ουσιωδών στοιχείων που έπρεπε να ληφθούν υπόψη για την εκτίμηση της καταστάσεως της υγείας της προσφεύγουσας κατά την έκδοση της γνωματεύσεώς του περί μη πληρώσεως των όρων υγείας.
- 83 Το επιχείρημα του Κοινοβουλίου, το οποίο αντλείται από την πάθηση η οποία το 2007 οδήγησε την Επιτροπή στη διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν πληρούσε τους απαιτούμενους όρους υγείας, πρέπει να απορριφθεί. Συγκεκριμένα, έχει κριθεί ότι οι ψυχικές διαταραχές, οι οποίες είναι ως εκ της φύσεώς τους εξελικτικές, δεν μπορούν να δικαιολογήσουν την οριστική παύση του πάσχοντος από τα καθήκοντά του, καθόσον η διοίκηση υποχρεούται να υποβάλλει τον ενδιαφερόμενο σε περιοδική επανεξέταση ανά εύλογα χρονικά διαστήματα (βλ., σε σχέση με την αυτεπάγγελτη χορήγηση αναρρωτικής άδειας σε υπάλληλο θεσμικού οργάνου, απόφαση του Δικαστηρίου ΔΔ της 13ης Δεκεμβρίου 2006, F-17/05, de Brito Sequeira Carvalho κατά Επιτροπής, σκέψεις 129 και 130,

επιβεβαιωθείσες με την απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Οκτωβρίου 2009, T-40/07 P, de Brito Sequeira Carvalho κατά Επιτροπής, και T-62/07 P, Επιτροπή κατά de Brito Sequeira Carvalho, σκέψεις 231 έως 240).

- 84 Το δε γεγονός ότι η απόφαση περί μη πληρώσεως των όρων υγείας που εξέδωσε η Επιτροπή το 2007 όσον αφορά την προσφεύγουσα κρίθηκε νόμιμη από το Δικαστήριο ΔΔ δεν ασκεί επιρροή ως προς την εκτίμηση του βασίμου του υπό εξέταση λόγου ακυρώσεως, λαμβανομένων υπόψη των όσων αναπτύχθηκαν ανωτέρω.
- 85 Επιπλέον, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι εκπρόσωποι του Κοινοβουλίου, απαντώντας σε ερωτήσεις του Δικαστηρίου ΔΔ, διευκρίνισαν ότι, λόγω του ιατρικού απορρήτου, ούτε οι ίδιοι ούτε η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, όταν αποφάνθηκε επί της ενστάσεως της προσφεύγουσας, είχαν πρόσβαση στα στοιχεία επί των οποίων ο ιατρός-σύμβουλος του Κοινοβουλίου στήριξε τη γνωμάτευσή του περί μη πληρώσεως των όρων υγείας. Επομένως, δεν μπόρεσαν να προσδιορίσουν ενώπιον του Δικαστηρίου ΔΔ τη φύση των εν λόγω στοιχείων ούτε να επιβεβαιώσουν ότι ο φάκελος που διεβιβάσθη από την Επιτροπή στο Κοινοβούλιο μπορούσε να δια φωτίσει τον ιατρό-σύμβουλο του Κοινοβουλίου σχετικά με τις ειδικές περιστάσεις της ιατρικής εξετάσεως πριν από την πρόσληψη που διενεργήθηκε στην Επιτροπή και σχετικά με το γεγονός ότι η προσφεύγουσα είχε, στο παρελθόν, προσληφθεί με πλείονες συμβάσεις από την Επιτροπή. Ομοίως, η αρμόδια αρχή του Κοινοβουλίου δεν ήταν σε θέση να εξακριβώσει εάν η γνωμάτευση του ιατρού-συμβούλου στηριζόταν στο σύνολο των ουσιαδών δεδομένων που έπρεπε να ληφθούν υπόψη.
- 86 Εν τέλει, το Δικαστήριο ΔΔ διαπιστώνει ότι η γνωμάτευση του ιατρού-συμβούλου του Κοινοβουλίου διατυπώθηκε κατά τρόπο κατηγορηματικό και γενικό, χωρίς να έχει προηγηθεί εξέταση της προσφεύγουσας, ενώ, στο πλαίσιο της ιατρικής εξετάσεως πριν από την πρόσληψη στην Επιτροπή, οι ορισθέντες από την ιατρική επιτροπή πραγματογνώμονες είχαν διατυπώσει πιο μετριοπαθή γνωμάτευση.
- 87 Κατά συνέπεια, ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από τον παράτυπο χαρακτήρα της γνωματεύσεως του ιατρού-συμβούλου πρέπει να γίνει δεκτός.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, αντλούμενου από την παράβαση του άρθρου 33, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 88 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι το Κοινοβούλιο παρέβη τις διατάξεις του άρθρου 33 του ΚΥΚ και παραβίασε την αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας. Συγκεκριμένα, η επίδικη απόφαση εκδόθηκε πριν ακόμη η προσφεύγουσα μπορέσει να προσφύγει ενώπιον της δευτεροβάθμιας ιατρικής επιτροπής που προβλέπεται στις εν λόγω διατάξεις.
- 89 Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει, πρώτον, ότι η επίδικη απόφαση πληροφορούσε την προσφεύγουσα ότι είχε τη δυνατότητα, εάν το έκρινε σκόπιμο, να προσφύγει ενώπιον της ιατρικής επιτροπής προκειμένου να αμφισβητήσει τη γνωμάτευση του ιατρού-συμβούλου, αλλά η προσφεύγουσα δεν έκανε χρήση της δυνατότητας αυτής.
- 90 Δεύτερον, το Κοινοβούλιο διευκρινίζει τους λόγους για τους οποίους η επίδικη απόφαση εκδόθηκε αμέσως. Κατ' αρχάς, καθόσον δεν ενημέρωσε την ιατρική υπηρεσία ότι είχε υποβληθεί σε ιατρικές εξετάσεις στην Επιτροπή, η προσφεύγουσα διέρρηξε τους δεσμούς εμπιστοσύνης με το Κοινοβούλιο. Εν συνεχεία, προβάλλει ότι η προταθείσα στην προσφεύγουσα θέση εργασίας έπρεπε να πληρωθεί ταχέως, προκειμένου να καλυφθεί η απουσία υπαλλήλου στην οποία είχε χορηγηθεί άδεια μητρότητας. Εν τέλει, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι, εάν η γνωμάτευση του ιατρού-συμβούλου είχε

αμφισβητηθεί από την ιατρική επιτροπή, λαμβανομένης υπόψη της φύσεως της προταθείσας θέσεως εργασίας, θα μπορούσε να έχει προτείνει στην προσφεύγουσα την τοποθέτηση σε αντίστοιχη θέση εργασίας.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου ΔΔ

- 91 Από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 82 και 83 του ΚΛΠ προκύπτει ότι, πριν από την πρόσληψή του, ο υποψήφιος για θέση εργασίας συμβασιούχου υπαλλήλου υποβάλλεται σε ιατρική εξέταση από ιατρό-σύμβουλο που ορίζεται από το όργανο, προκειμένου να εξακριβώσει εάν πληροί τους απαιτούμενους για την άσκηση των προτεινόμενων καθηκόντων όρους υγείας.
- 92 Το άρθρο 33, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ, το οποίο εφαρμόζεται κατ' αναλογία στους συμβασιούχους υπαλλήλους, προβλέπει εσωτερική διαδικασία προσφυγής κατά της αρνητικής γνωματεύσεως του ιατρού-συμβούλου του θεσμικού οργάνου.
- 93 Έχει κριθεί ότι, θεσπίζοντας με το άρθρο 33, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ, δευτεροβάθμια ιατρική επιτροπή, ο νομοθέτης είχε ως σκοπό να θεσπίσει μια επιπλέον εγγύηση για τους υποψηφίους και να βελτιώσει κατά τον τρόπο αυτόν την προστασία των δικαιωμάτων τους (προπαρατεθείσα απόφαση Α κατά Επιτροπής, σκέψη 23). Η εγγύηση αυτή, η οποία συνδέεται με την αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας (απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Δεκεμβρίου 2007, F-95/05, Ν κατά Επιτροπής, σκέψεις 69 και 76) αποτελεί ουσιώδη τύπο.
- 94 Εξάλλου, η εν λόγω εγγύηση πρέπει να παρέχεται απαραίτητως πριν από την έκδοση της αποφάσεως περί αρνήσεως προσλήψεως και όχι σε μεταγενέστερο στάδιο, διότι στην περίπτωση αυτή θα καθίστατο άνευ αντικειμένου, δεν θα μπορούσε δηλαδή να διασφαλίσει την προστασία των δικαιωμάτων άμυνας των υποψηφίων για πρόσληψη (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 8ης Ιουλίου 1999, C-51/92 P, Hercules Chemicals κατά Επιτροπής, σκέψεις 75 έως 78· απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 2008, T-48/05, Franchet και Byk κατά Επιτροπής, σκέψη 151). Το γράμμα του άρθρου 33, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ είναι σαφές ως προς το ζήτημα αυτό: ο υποψήφιος για πρόσληψη έχει στη διάθεσή του προθεσμία είκοσι ημερών για να απευθυνθεί στην ιατρική επιτροπή, η οποία αρχίζει να τρέχει όχι από την κοινοποίηση της αποφάσεως περί αρνήσεως προσλήψεως, αλλά από την κοινοποίηση της γνωματεύσεως του ιατρού-συμβούλου.
- 95 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι το Κοινοβούλιο εξέδωσε την επίδικη απόφαση χωρίς να έχει δώσει προηγουμένως στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να υποβάλει την περίπτωση της στην κρίση της δευτεροβάθμιας ιατρικής επιτροπής. Ασφαλώς, το Κοινοβούλιο ενημέρωσε την ενδιαφερομένη, κατά την κοινοποίηση της επίδικης αποφάσεως, ότι διέθετε αυτή τη δυνατότητα. Εντούτοις, το γεγονός αυτό δεν αναιρεί τη διαπιστωθείσα παρατυπία, ήτοι ότι η απόφαση αυτή είχε ήδη ληφθεί πριν δοθεί στην προσφεύγουσα η δυνατότητα να απευθυνθεί στη δευτεροβάθμια ιατρική επιτροπή, εντός της προθεσμίας των είκοσι ημερών από την κοινοποίηση της γνωματεύσεως του ιατρού-συμβούλου.
- 96 Εν τέλει, το Κοινοβούλιο, προς δικαιολόγηση της παραβάσεως των διατάξεων του άρθρου 33 του ΚΥΚ, υποστηρίζει ότι ήταν υποχρεωμένο, για την εξυπηρέτηση του συμφέροντος της υπηρεσίας, να προσλάβει ταχέως συμβασιούχο υπάλληλο για να αντικαταστήσει μόνιμη υπάλληλο στην οποία είχε χορηγηθεί άδεια μητρότητας και, κατά συνέπεια, δεν μπορούσε να αναμείνει, πριν εκδώσει την επίδικη απόφαση, την εκπνοή της προθεσμίας των είκοσι ημερών που προβλέπεται στις διατάξεις του άρθρου 33 του ΚΥΚ και, σε περίπτωση υποβολής της οικείας περιπτώσεως στην κρίση της ιατρικής επιτροπής, την έκδοση της γνωματεύσεως της επιτροπής αυτής.
- 97 Εντούτοις, ο λόγος αυτός δεν μπορεί να δικαιολογήσει κατά νόμον την απαλλαγή του Κοινοβουλίου από την τήρηση των διαδικαστικών υποχρεώσεων του άρθρου 33 του ΚΥΚ. Εν πάση περιπτώσει, η χορήγηση άδειας μητρότητας σε μόνιμη υπάλληλο δεν ενέχει εξαιρετικό χαρακτήρα και το

Κοινοβούλιο όφειλε είτε να προβεί σε αντικατάσταση της ευρισκομένης σε άδεια μητρότητας υπαλλήλου με άλλον συμβασιούχο υπάλληλο είτε να κινηθεί τη διαδικασία προσλήψεως εγκαίρως, ώστε να μπορέσει να τηρήσει τον ουσιώδη τύπο που προβλέπεται στο άρθρο 33, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ. Εν προκειμένω, πάντως, λαμβανομένου υπόψη του χρονικού διαστήματος που παρήλθε μεταξύ της εκδόσεως της γνωματεύσεως του ιατρού-συμβούλου και της ημερομηνίας προσλήψεως που είχε καθορισθεί στις 2 Φεβρουαρίου 2009, κατ' αρχήν δεν ήταν αδύνατο να ζητηθεί η γνώμη της ιατρικής επιτροπής.

- 98 Κατά πάγια νομολογία, η παράβαση διαδικαστικού κανόνα, ιδίως η παραβίαση της αρχής του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας, μπορεί να οδηγήσει σε ακύρωση της αποφάσεως μόνον εάν η παράβαση αυτή άσκησε επιρροή επί του περιεχομένου της τελικής αποφάσεως. Αυτό συνέβη στην παρούσα διαφορά, καθόσον δεν αποκλείεται η δευτεροβάθμια ιατρική επιτροπή, εάν είχε στη διάθεσή της όλα τα ουσιώδη στοιχεία όσον αφορά την κατάσταση της υγείας της προσφεύγουσας κατά την έκδοση της επίδικης αποφάσεως, να είχε εκδώσει διαφορετική γνωμάτευση από εκείνη του ιατρού-συμβούλου ή να είχε αμφισβητήσει τη δυνατότητα επικλήσεως ιατρικών δεδομένων που είχαν διαπιστωθεί πριν από ενάμισι και πλέον έτος από την Επιτροπή.
- 99 Κατά συνέπεια, ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 33, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ πρέπει επίσης να γίνει δεκτός.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως που αφορά προσβολή του δικαιώματος σεβασμού της ιδιωτικής ζωής και παράβαση των άρθρων 6 και 7 του κανονισμού 45/2001

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 100 Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το Κοινοβούλιο προσέβαλε το δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής και παρέβη τους κανόνες για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ιδίως τους κανόνες περί διαβίβασεως του ιατρικού της φακέλου. Ο ιατρός-σύμβουλος του Κοινοβουλίου εξέδωσε τη γνωμάτευσή του στηριζόμενος σε έγγραφα προερχόμενα από την Επιτροπή. Όμως, αφενός, τα έγγραφα αυτά έπρεπε να έχουν τεθεί στο αρχείο της Επιτροπής, σύμφωνα με το εγχειρίδιο διαδικασιών της ιατρικής υπηρεσίας του εν λόγω οργάνου, και να μην περιλαμβάνονται πλέον σε ιατρικό φάκελο, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν ασκεί καθήκοντα στην Επιτροπή. Αφετέρου, τα άρθρα 6 και 7 του κανονισμού 45/2001 απαγορεύουν τη διαβίβαση δεδομένων ιατρικής φύσεως αφορώντων την προσφεύγουσα από την Επιτροπή στο Κοινοβούλιο. Συγκεκριμένα, τα ιατρικά δεδομένα που κατέχει η Επιτροπή συνελέγησαν αποκλειστικώς για να πραγματοποιηθεί η πρόσληψη της προσφεύγουσας στις υπηρεσίες του οργάνου αυτού. Εξάλλου, η αποστολή του ιατρού-συμβούλου του Κοινοβουλίου συνίστατο στη διενέργεια ιατρικής εξετάσεως πριν από την πρόσληψη και όχι στη διεξαγωγή έρευνας όσον αφορά το ιατρικό παρελθόν της προσφεύγουσας.
- 101 Κατά το Κοινοβούλιο, η επίδικη απόφαση ουδόλως αντιβαίνει προς τους κανόνες για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Συγκεκριμένα, το άρθρο 7 του κανονισμού 45/2001 ορίζει ότι η διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μεταξύ θεσμικών οργάνων επιτρέπεται μόνον εφόσον τα δεδομένα είναι αναγκαία για τη νόμιμη εκτέλεση καθήκοντος που εμπίπτει στην αρμοδιότητα του αποδέκτη. Η επίδικη διαβίβαση διενεργήθηκε με σκοπό να παράσχει στο Κοινοβούλιο τη δυνατότητα να εκτελέσει ένα από τα καθήκοντά του, ήτοι να ελέγξει εάν ορισμένος υποψήφιος για πρόσληψη πληρούσε τους απαιτούμενους όρους υγείας. Εξάλλου, η διαβίβαση αυτή δικαιολογείται από τη μέριμνα να αποφεύγεται η διενέργεια μη αναγκαίων ιατρικών εξετάσεων και να παρέχεται στη διοίκηση η δυνατότητα να έχει στη διάθεσή της πλήρη στοιχεία.
- 102 Ο ΕΕΠΔ φρονεί ότι η διαβίβαση και περαιτέρω χρήση των δεδομένων ιατρικής φύσεως που συνελέγησαν το 2006 και το 2007 σχετικά με την κατάσταση της υγείας της προσφεύγουσας αντιβαίνουν προς τον κανονισμό 45/2001. Διευκρινίζει, προκαταρκτικώς, ότι τα δεδομένα αυτά δεν περιλαμβάνονται στον ιατρικό φάκελο που τηρείται για την προσφεύγουσα λόγω της ιδιότητάς της

ως πρώην έκτακτης και πρώην συμβασιούχου υπαλλήλου της Επιτροπής και ότι το ζήτημα εάν η διαβίβασή τους είναι νόμιμη δεν μπορεί να κριθεί με τον ίδιο τρόπο όπως σε περίπτωση διαβιβάσεως μεταξύ θεσμικών οργάνων του ιατρικού φακέλου προσώπου που εργάζεται σε τέτοιο όργανο. Το εγχειρίδιο διαδικασιών της ιατρικής υπηρεσίας της Επιτροπής δεν διευκρινίζει για ποιους σκοπούς τα ιατρικά δεδομένα που συνελέγησαν στο πλαίσιο διαδικασίας προσλήψεως μπορούν να τηρούνται στο αρχείο πέραν των έξι μηνών ούτε τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες επιτρέπεται η πρόσβαση σε αυτά. Ο ΕΕΠΔ υπενθυμίζει ότι, με δύο γνωμοδοτήσεις που εξέδωσε το 2007 και το 2008, συνέστησε στο Κοινοβούλιο και στην Επιτροπή, αντιστοίχως, όσον αφορά τους υποψηφίους που διαπιστώθηκε ότι δεν πληρούν τους απαιτούμενους για την πρόσληψη όρους υγείας, να τηρούν τα ιατρικά δεδομένα που συνελέγησαν στο πλαίσιο της διαδικασίας προσλήψεως μόνο για περιορισμένο χρονικό διάστημα, το οποίο θα μπορούσε να αντιστοιχεί στο χρονικό διάστημα κατά τη διάρκεια του οποίου είναι δυνατό να τεθούν υπό αμφισβήτηση τα οικεία δεδομένα ή η απόφαση που ελήφθη βάσει αυτών.

¹⁰³ Ο ΕΕΠΔ τονίζει ότι η διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μεταξύ θεσμικών οργάνων διέπεται κυρίως από το άρθρο 7 του κανονισμού 45/2001, αλλά με την επιφύλαξη των άρθρων 4, 5, 6 και 10 του εν λόγω κανονισμού. Επομένως, η συμμόρφωση προς το άρθρο 7 του κανονισμού 45/2001 δεν συνεπάγεται ότι η διαβίβαση και περαιτέρω χρήση των δεδομένων συνάδει με τον κανονισμό αυτό στο σύνολό του, αντιθέτως προς ό,τι προφανώς υποστηρίζει το Κοινοβούλιο, το οποίο με το υπόμνημα αντικρούσεως του επικαλείται μόνον το εν λόγω άρθρο 7. Ο ΕΕΠΔ υπενθυμίζει ότι, δυνάμει του άρθρου 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 45/2001, η επεξεργασία ορισμένων κατηγοριών δεδομένων, στα οποία περιλαμβάνονται τα δεδομένα ιατρικής φύσεως, απαγορεύεται και ότι, κατά το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, η προστασία των δεδομένων αυτών έχει θεμελιώδη σημασία για την άσκηση του δικαιώματος σεβασμού της ιδιωτικής και της οικογενειακής ζωής, που κατοχυρώνεται με το άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 (στο εξής: ΕΣΔΑ). Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν έδωσε τη συγκατάθεσή της για την επεξεργασία των επίδικων δεδομένων, η εξαίρεση του άρθρου 10, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 45/2001 δεν τυγχάνει εφαρμογής. Εξάλλου, το Κοινοβούλιο δεν απέδειξε ότι η διαβίβαση των δεδομένων αυτών, καίτοι νόμιμη υπό το πρίσμα του άρθρου 7 του κανονισμού 45/2001, ήταν όντως αναγκαία προκειμένου να γίνουν σεβαστά τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις του σε θέματα εργατικού δικαίου, κατά την έννοια της δεύτερης εξαίρεσεως που προβλέπεται στο άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού. Συγκεκριμένα, το Κοινοβούλιο μπορούσε να έχει ενημερωθεί σχετικώς με άλλον τρόπο, που να θίγει λιγότερο την ιδιωτική ζωή, επί παραδείγματι, με το να ζητήσει την παροχή των στοιχείων αυτών από την προσφεύγουσα ή με την ιατρική εξέταση της προσφεύγουσας από τις υπηρεσίες της. Ο ΕΕΠΔ διευκρινίζει, συναφώς, ότι, με την προπαρατεθείσα γνωμοδότηση του 2007, είχε συστήσει στο Κοινοβούλιο να διαγράψει από το έντυπο της ιατρικής εξετάσεως πριν από την πρόσληψη τα ερωτήματα με τα οποία ζητείται από τον υποψήφιο να προσδιορίσει εάν έχει απορριφθεί στο παρελθόν για ιατρικούς λόγους αίτησή του για πρόσληψη σε θέση εργασίας ή εάν έχει συμβουλευθεί νευρολόγο, ψυχίατρο, ψυχαναλυτή ή ψυχοθεραπευτή. Το Κοινοβούλιο ακολούθησε τη σύσταση αυτή.

¹⁰⁴ Επιπροσθέτως, ο ΕΕΠΔ υποστηρίζει ότι, όταν το Κοινοβούλιο έλαβε από την ιατρική υπηρεσία της Επιτροπής τα αφορώντα την προσφεύγουσα ιατρικά δεδομένα, αυτά δεν τηρούνταν πλέον για την εξυπηρέτηση του αρχικού τους σκοπού, ήτοι για να εξακριβωθεί εάν η προσφεύγουσα πληρούσε τους απαιτούμενους για την πρόσληψη στην Επιτροπή όρους υγείας. Εξάλλου, τα δεδομένα αυτά έπρεπε να έχουν τεθεί στο αρχείο της Επιτροπής, καθόσον από την έκδοση της αποφάσεως περί μη πληρώσεως των όρων υγείας είχε παρέλθει το προβλεπόμενο από το εγχειρίδιο διαδικασιών της ιατρικής υπηρεσίας της Επιτροπής χρονικό διάστημα των έξι μηνών. Επομένως, η διαβίβαση και χρήση των δεδομένων αυτών πραγματοποιήθηκε κατά παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχεία β' και ε', του κανονισμού 45/2001. Εξάλλου, η μεταβολή του σκοπού της επεξεργασίας των δεδομένων δεν μπορεί να δικαιολογηθεί βάσει του άρθρου 6 του εν λόγω κανονισμού. Επιπλέον, καθόσον ζήτησε τη διαβίβαση, το Κοινοβούλιο υπείχε, από κοινού με την Επιτροπή, την υποχρέωση να διασφαλίσει ότι η διαβίβαση ήταν νόμιμη στο σύνολό της.

- 105 Εν τέλει, ο ΕΕΠΔ διευκρινίζει ότι, ακόμη και εάν γίνει δεκτό ότι η προσφεύγουσα σκοπίμως παρέλειψε να ενημερώσει το Κοινοβούλιο σχετικά με προηγούμενες ιατρικές εξετάσεις στις οποίες είχε υποβληθεί, το γεγονός αυτό δεν επηρεάζει το δικαίωμα προστασίας των δεδομένων της το οποίο αντλεί από τον κανονισμό 45/2001.
- 106 Με τις παρατηρήσεις της επί του υπομνήματος παρεμβάσεως, η προσφεύγουσα δηλώνει ότι συμμερίζεται πλήρως την ανάλυση του ΕΕΠΔ, κατά την οποία το Κοινοβούλιο παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχεία β' και ε', και το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 45/2001. Η διαπίστωση ότι η διαβίβαση των ιατρικών δεδομένων δεν ανταποκρινόταν σε πραγματική ανάγκη, κατά την έννοια του άρθρου 10, παράγραφος 1, στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού, ισχύει για τους ίδιους λόγους και όσον αφορά το άρθρο 7, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, που αποτελεί την τελευταία διάταξη που φέρεται επίσης παραβιασθείσα, καθόσον δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η επίδικη διαβίβαση ήταν αναγκαία για τη νόμιμη εκτέλεση των καθηκόντων του Κοινοβουλίου. Το όργανο αυτό παραβίασε την αρχή της επεξεργασίας των δεδομένων για καθορισμένους σκοπούς, της ακρίβειας και της ενημερώσεως των δεδομένων και δεν τήρησε τους κανόνες για τη διατήρησή τους. Επομένως, παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχεία β', δ' και ε', του κανονισμού 45/2001.
- 107 Το Κοινοβούλιο, με τις παρατηρήσεις του επί του υπομνήματος παρεμβάσεως, τονίζει ότι η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα της προσφεύγουσας ήταν απαραίτητη προκειμένου να τηρηθούν οι υποχρεώσεις του οργάνου στον τομέα του εργατικού δικαίου, ήτοι να ελεγχθεί εάν η προσφεύγουσα πληρούσε τους απαιτούμενους για την άσκηση των καθηκόντων της όρους υγείας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 83 του ΚΛΠ και στο άρθρο 33 του ΚΥΚ. Επομένως, η επεξεργασία των δεδομένων αυτών συνάδει με το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 45/2001. Ομοίως, η επεξεργασία των εν λόγω δεδομένων, η οποία εκτελέστηκε μόνον από τα μέλη της ιατρικής υπηρεσίας του Κοινοβουλίου, τα οποία υπόκεινται στην υποχρέωση τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου, ήταν αναγκαία για τους σκοπούς της ιατρικής διαγνώσεως από τον ιατρό-σύμβουλο ότι πληρούνταν οι απαιτούμενοι όροι υγείας, και, ως εκ τούτου, είναι νόμιμη κατά την έννοια του άρθρου 10, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού. Επίσης, η επεξεργασία αυτή εμπίπτει στη νόμιμη άσκηση δημόσιας εξουσίας και, επομένως, συνάδει με το άρθρο 5, στοιχείο α', του οικείου κανονισμού.
- 108 Όσον αφορά τη διαβίβαση των δεδομένων, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι αυτή ήταν απαραίτητη για τη νόμιμη εκτέλεση των καθηκόντων του οργάνου. Συγκεκριμένα, χωρίς την εν λόγω διαβίβαση, δεν θα είχε καταστεί δυνατή η εκπλήρωση των καθηκόντων του Κοινοβουλίου: αφενός, η προσφεύγουσα δεν γνωστοποίησε στην ιατρική υπηρεσία του Κοινοβουλίου, την ημέρα που ήρθε σε επαφή με αυτή, ότι παλαιότερα είχε υποβληθεί σε ιατρική εξέταση σε άλλο όργανο, αφετέρου δε, η πρακτική του Κοινοβουλίου να ζητεί τη διαβίβαση του ιατρικού φακέλου προσλήψεως υποψηφίου, σε περίπτωση που ο ενδιαφερόμενος έχει ήδη υποβληθεί σε ιατρική εξέταση πριν από την πρόσληψη σε άλλο όργανο, είναι προς το συμφέρον τόσο του οργάνου όσο και του ενδιαφερομένου, καθόσον επιτρέπει να αποφεύγεται η επανάληψη ορισμένων ιατρικών εξετάσεων. Η δυνατότητα, την οποία επικαλείται ο ΕΕΠΔ, να διενεργηθεί νέα ιατρική εξέταση στο Κοινοβούλιο μπορεί να αξιολογηθεί αποκλειστικώς από ιατρικής απόψεως με βάση το περιεχόμενο του διαβιβασθέντος φακέλου και επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια του αρμοδίου ιατρού.
- 109 Όσον αφορά την ποιότητα των δεδομένων, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι δεν παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχεία β' και ε', του κανονισμού 45/2001. Διατείνεται ότι τα επίμαχα δεδομένα συνελέγησαν για συγκεκριμένο σκοπό, ήτοι για να εξακριβωθεί εάν η προσφεύγουσα πληρούσε τους όρους υγείας που απαιτούνται για την άσκηση καθηκόντων στην υπηρεσία της Ένωσης, ο οποίος συνιστά σαφή και νόμιμο σκοπό, καθόσον προβλέπεται, μεταξύ άλλων, από το άρθρο 33 του ΚΥΚ, και ότι τα οικεία δεδομένα υποβλήθηκαν σε περαιτέρω επεξεργασία για την εξυπηρέτηση του ίδιου σκοπού. Εξάλλου, η εξέταση πριν από την πρόσληψη διεξάγεται από όλα τα όργανα επί της ίδιας νομικής βάσεως και υπό τις ίδιες συνθήκες. Οι όροι υγείας που πρέπει να πληρούνται είναι, σε γενικές γραμμές, οι ίδιοι για όλα τα όργανα. Η διαβίβαση των επίδικων δεδομένων συνιστά περίπτωση ανάλογη με τη διαβίβαση μεταξύ θεσμικών οργάνων του ιατρικού φακέλου υπαλλήλου, η οποία έχει

κριθεί νόμιμη από τον ΕΕΠΔ με τη γνωμοδότησή του της 14ης Ιουνίου 2007. Εξάλλου, τα δεδομένα που συνελέγησαν από την Επιτροπή δεν διατηρήθηκαν για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του αναγκαίου για την επίτευξη των σκοπών στους οποίους απέβλεπε η συλλογή και η επεξεργασία τους. Ο ΕΕΠΔ έχει δεχθεί ρητώς, με τις «Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την επεξεργασία δεδομένων για την πρόσληψη προσωπικού», του Οκτωβρίου του 2008, ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα των υποψηφίων που απέτυχαν μπορούν να διατηρούνται για δύο έτη μετά το πέρας της διαδικασίας, προθεσμία η οποία, στην προκειμένη περίπτωση, δεν είχε παρέλθει. Εν τέλει, το χρονικό διάστημα του ενός έτους που προβλέπεται στο άρθρο 15 των εσωτερικών κανονιστικών διατάξεων του Κοινοβουλίου αφορά μόνον τη διάρκεια ισχύος ιατρικής εξετάσεως.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου ΔΔ

– Επί του πρώτου σκέλους του λόγου ακυρώσεως που αφορά προσβολή του δικαιώματος σεβασμού της ιδιωτικής ζωής

- 110 Οι διάδικοι ενέμειναν με τα υπομνήματά τους και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση επί του δευτέρου σκέλους του λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά την παράβαση των άρθρων 6 και 7 του κανονισμού 45/2001. Η παρέμβαση του ΕΕΠΔ συνέβαλε στην εστίαση της συζητήσεως στο δεύτερο αυτό σκέλος. Το Δικαστήριο ΔΔ κρίνει, πάντως, ότι το πρώτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά την προσβολή του δικαιώματος σεβασμού της ιδιωτικής ζωής, διατυπώνεται με επαρκή σαφήνεια στα κεφάλαια 14.1 και 16.12 της προσφυγής, τα οποία αναπτύχθηκαν περαιτέρω κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, και, ως εκ τούτου, μπορεί να απαντηθεί χωριστά.
- 111 Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, το δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής, το οποίο διακηρύσσεται στο άρθρο 8 της ΕΣΔΑ και απορρέει από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών, αποτελεί ένα από τα θεμελιώδη δικαιώματα που προστατεύονται εντός της έννομης τάξεως της Ένωσης. Περιλαμβάνει, ιδίως, το δικαίωμα του ατόμου περί διαφυλάξεως του απορρήτου της καταστάσεως της υγείας του (βλ., ιδίως, απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 1994, C-404/92 P, X κατά Επιτροπής, σκέψη 17· βλ., επίσης, ΕΔΔΑ, αποφάσεις Z κατά Φινλανδίας της 25 Φεβρουαρίου 1997, *Recueil des arrêts et décisions* 1997-I, § 71, και S. και Marper κατά Ηνωμένου Βασιλείου, της 4ης Δεκεμβρίου 2008, αριθ. 30562/04 και αριθ. 30566/04, § 66).
- 112 Η διαβίβαση σε τρίτον, περιλαμβανομένης της διαβιβάσεως σε άλλο όργανο, δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σχετικά με την κατάσταση της υγείας ορισμένου προσώπου που έχουν συλλεγεί από θεσμικό όργανο συνιστά αυτή καθεαυτήν προσβολή στην ιδιωτική ζωή του ενδιαφερομένου, όποια και εάν είναι η μεταγενέστερη χρησιμοποίηση των γνωστοποιούμενων με τον τρόπο αυτό πληροφοριών (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Μαΐου 2003, C-465/00, C-138/01 και C-139/01, *Österreichischer Rundfunk* κ.λπ., σκέψεις 73 έως 75).
- 113 Εντούτοις, έχει κριθεί ότι στα θεμελιώδη δικαιώματα επιτρέπεται η επιβολή περιορισμών, υπό την προϋπόθεση ότι οι περιορισμοί αυτοί εξυπηρετούν πράγματι σκοπούς γενικού συμφέροντος και δεν αποτελούν, ενόψει του επιδιωκόμενου σκοπού, υπέρμετρη και ανεπίτρεπτη επέμβαση που θα προσέβαλλε την ίδια την ουσία του διασφαλιζόμενου δικαιώματος (προπαρατεθείσα απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1994, X κατά Επιτροπής, σκέψη 18). Συναφώς, το άρθρο 8, παράγραφος 2, της ΕΣΔΑ πρέπει να ληφθεί ως σημείο αναφοράς. Κατά τη διάταξη αυτή, η επέμβαση δημόσιας αρχής στην ιδιωτική ζωή μπορεί να δικαιολογηθεί στο μέτρο που i) «προβλέπεται από τον νόμο», ii) επιδιώκει έναν ή περισσότερους από τους σκοπούς που απαριθμούνται περιοριστικώς και iii) είναι «αναγκαία» για την επίτευξη του ή των σκοπών αυτών.
- 114 Επομένως, εν προκειμένω, πρέπει να εξεταστεί εάν η διαβίβαση δεδομένων ιατρικής φύσεως μεταξύ θεσμικών οργάνων για τη διευκόλυνση του έργου του ιατρού-συμβούλου, στο πλαίσιο ιατρικής εξετάσεως πριν από την πρόσληψη, μπορεί να θεωρηθεί νόμιμη βάσει των τριών ανωτέρω προϋποθέσεων.

- 115 Πρώτον, όσον αφορά την πρώτη προϋπόθεση, βάσει των διατάξεων του κανονισμού 45/2001 μπορεί να γίνει δεκτό ότι η διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μεταξύ θεσμικών οργάνων «προβλέπεται από τον νόμο».
- 116 Συγκεκριμένα, αυτού του είδους η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα προβλέπεται στις διατάξεις του άρθρου 7 του κανονισμού 45/2001.
- 117 Εντούτοις, τίθεται το ζήτημα εάν το άρθρο αυτό είναι αρκούντως σαφές ώστε να παρέχει τη δυνατότητα στους αποδέκτες του νόμου να ρυθμίζουν τη συμπεριφορά τους, ανταποκρινόμενο με τον τρόπο αυτό στην επιταγή που συνάγεται από τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου σχετικά με την υποχρέωση να είναι προβλέψιμες οι ενέργειες των δημοσίων αρχών (βλ., ιδίως, ΕΔΔΑ, απόφαση *Rekvenyi* κατά Ουγγαρίας της 20ής Μαΐου 1999, *Recueil des arrêts et décisions* 1999-III, § 34). Συγκεκριμένα, το άρθρο 7 του κανονισμού 45/2001 προβλέπει, με πολύ γενική διατύπωση, ότι η διαβίβαση δεδομένων μεταξύ οργάνων επιτρέπεται μόνον εφόσον τα δεδομένα που διαβιβάζονται «είναι αναγκαία για τη νόμιμη εκτέλεση καθήκοντος που εμπίπτει στην αρμοδιότητα του αποδέκτη».
- 118 Εξάλλου, το άρθρο 6 του κανονισμού 45/2001 ορίζει ρητώς ότι «η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς άλλους εκτός από εκείνους για τους οποίους έχουν συλλεγεί, γίνεται μόνον εφόσον η μεταβολή του σκοπού επιτρέπεται ρητώς από τον εσωτερικό κανονισμό του οργάνου ή του οργανισμού της Κοινότητας».
- 119 Ωστόσο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το Κοινοβούλιο δεν επικαλέστηκε την ύπαρξη γραπτού κανόνα ο οποίος να επιτρέπει τη διαβίβαση ιατρικών δεδομένων μεταξύ των οργάνων ή την ανταλλαγή πληροφοριών ιατρικής φύσεως μεταξύ των ιατρικών υπηρεσιών των οργάνων αφορώντων όχι μόνον υπαλλήλους των οργάνων αυτών, αλλά και υποψηφίους για πρόσληψη.
- 120 Δεύτερον, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι η διαβίβαση ιατρικών δεδομένων μεταξύ οργάνων έχει ως σκοπό να καταστήσει δυνατή την εξακρίβωση ότι ο υποψήφιος πληροί τους όρους υγείας που απαιτούνται για την άσκηση των προταθέντων σε αυτόν καθηκόντων και ότι, εάν προσληφθεί, θα μπορεί να ασκεί αποτελεσματικώς τα εν λόγω καθήκοντα. Συναφώς, το Δικαστήριο έχει δεχτεί ότι η εξέταση πριν από την πρόσληψη εξυπηρετεί θεμιτό συμφέρον των οργάνων της Ένωσης (προπαρατεθείσα απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1994, X κατά Επιτροπής, σκέψη 20). Επομένως, ο επιδιωκόμενος σκοπός μπορεί να δικαιολογήσει, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, της ΕΣΔΑ, την επέμβαση στο δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής.
- 121 Τρίτον, πρέπει να εξακριβωθεί εάν η επίμαχη παρέμβαση είναι αναγκαία, σε μια δημοκρατική κοινωνία, για την επίτευξη του επιδιωκόμενου θεμιτού σκοπού.
- 122 Κατά το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, τέτοια επέμβαση κρίνεται αναγκαία, σε μια δημοκρατική κοινωνία, για την επίτευξη νομίμως επιδιωκόμενου σκοπού, εφόσον ανταποκρίνεται σε επιτακτική κοινωνική ανάγκη και, ειδικότερα, εφόσον είναι ανάλογη προς τον νομίμως επιδιωκόμενο σκοπό και εάν οι λόγοι που προβάλλουν ως αιτιολογία της οι εθνικές αρχές είναι λυσιτελείς και επαρκείς. Οι εθνικές αρχές έχουν περιθώριο εκτιμήσεως συναφώς. Εντούτοις, το εύρος του περιθωρίου αυτού εξαρτάται από διάφορους παράγοντες, στους οποίους περιλαμβάνεται η φύση του κατοχυρωμένου στην ΕΣΔΑ επίμαχου δικαιώματος, η σημασία του για τον ενδιαφερόμενο, η φύση και ο σκοπός της επεμβάσεως. Το περιθώριο αυτό τείνει να περιορίζεται όπου το διακυβεύόμενο δικαίωμα είναι ζωτικής σημασίας για την ουσιαστική απόλαυση ατομικών ή θεμελιωδών δικαιωμάτων. Όταν διακυβεύονται ιδιαιτέρως σημαντικές πτυχές της υπάρξεως ή της ταυτότητας ορισμένου ατόμου, το περιθώριο που παρέχεται στο κράτος είναι περιορισμένο (ΕΔΔΑ, απόφαση *Evans* κατά Ηνωμένου Βασιλείου της 10ης Απριλίου 2007, αριθ. 6339/05, § 77).

- 123 Εν προκειμένω, όπως προαναφέρθηκε, η προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα διαδραματίζει θεμελιώδη ρόλο για την άσκηση του δικαιώματος σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής που κατοχυρώνεται με το άρθρο 8 της ΕΣΔΑ. Η διαφύλαξη του απορρήτου της καταστάσεως της υγείας συνιστά ένα από τα θεμελιώδη δικαιώματα που προστατεύονται εντός της έννομης τάξεως της Ένωσης (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 8ης Απριλίου 1992, C-62/90, Επιτροπή κατά Γερμανίας, σκέψη 23, και προπαρατεθείσα απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1994, X κατά Επιτροπής, σκέψη 17). Η αρχή αυτή έχει κρίσιμη σημασία όχι μόνο για την προστασία της ιδιωτικής ζωής των ασθενών, αλλά και για τη διαφύλαξη της εμπιστοσύνης τους στον ιατρικό κλάδο και στις ιατρικές υπηρεσίες εν γένει (ΕΔΔΑ, προπαρατεθείσα απόφαση Z κατά Φινλανδίας, § 95). Λαμβανομένου υπόψη του εξαιρετικώς ευαίσθητου και προσωπικού χαρακτήρα των δεδομένων ιατρικής φύσεως, το ενδεχόμενο διαβίβασης ή ανακοινώσεως τέτοιων πληροφοριών σε τρίτους, ακόμη και εάν πρόκειται για άλλο όργανο ή οργανισμό της Ένωσης, χωρίς τη συγκατάθεση του ενδιαφερομένου, χρήζει άκρως διεξοδικής εξετάσεως (βλ., κατ' αναλογία, ΕΔΔΑ, προπαρατεθείσες αποφάσεις Z κατά Φινλανδίας, § 95, και S. και Marger κατά Ηνωμένου Βασιλείου, § 103). Ο κανονισμός 45/2001 ορίζει συναφώς, στο άρθρο 10, παράγραφος 1, ότι η επεξεργασία δεδομένων ιατρικού χαρακτήρα, κατ' αρχήν, απαγορεύεται, με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του εν λόγω άρθρου.
- 124 Επομένως, επιβάλλεται να σταθμιστεί το συμφέρον του Κοινοβουλίου να διασφαλίσει την πρόσληψη πρόσωπων ικανών να εκτελέσουν τα καθήκοντα που θα τους ανατεθούν σε σχέση με τη σοβαρότητα της προσβολής του δικαιώματος σεβασμού της ιδιωτικής ζωής των ενδιαφερομένων.
- 125 Εν προκειμένω, το Δικαστήριο ΔΔ κρίνει ότι, μολονότι η εξέταση πριν από την πρόσληψη εξυπηρετεί θεμιτό συμφέρον των οργάνων της Ένωσης, τα οποία πρέπει να είναι σε θέση να εκπληρώνουν το έργο τους, εντούτοις το συμφέρον αυτό δεν δικαιολογεί τη διαβίβαση ιατρικών δεδομένων μεταξύ θεσμικών οργάνων χωρίς τη συγκατάθεση του ενδιαφερομένου (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1994, X κατά Επιτροπής, σκέψη 20). Συγκεκριμένα, πρέπει κατ' αρχάς να σημειωθεί ότι, όπως προαναφέρθηκε, τα ιατρικά δεδομένα συνιστούν εξαιρετικώς ευαίσθητα δεδομένα. Περαιτέρω, τα δεδομένα αυτά συνελέγησαν πριν από δύο έτη περίπου, για σαφώς καθορισμένο σκοπό, από όργανο με το οποίο η προσφεύγουσα, κατόπιν της διαδικασίας ελέγχου ως προς το εάν πληρούσε τους απαιτούμενους για την πρόσληψη όρους υγείας, δεν συνήψε εργασιακή σχέση. Εν τέλει, το Κοινοβούλιο θα μπορούσε να εκπληρώσει το καθήκον του με τρόπο που να θίγει λιγότερο τα θεμελιώδη δικαιώματα της προσφεύγουσας. Συγκεκριμένα, θα μπορούσε να διενεργήσει την ιατρική εξέταση που είχε καθορισθεί για τις 7 Ιανουαρίου 2009, να υποβάλει ενδεχομένως την προσφεύγουσα σε νέες ιατρικές εξετάσεις ή να λάβει την άδειά της για να ζητήσει τη διαβίβαση των επίδικων ιατρικών δεδομένων, ή ακόμη να στηριχθεί στις πληροφορίες που η προσφεύγουσα είχε δεσμευτεί ότι θα του προσκόμιζε τον Ιανουάριο του 2009.
- 126 Αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει το Κοινοβούλιο, η απόφαση βάσει της οποίας ο ιατρός-σύμβουλος του ζήτησε τη διαβίβαση των δεδομένων που είχε συλλέξει η Επιτροπή δεν αποτελεί πράξη αμιγώς ιατρικού περιεχομένου μη υποκείμενη σε δικαστικό έλεγχο. Συγκεκριμένα, η διαβίβαση ζητήθηκε πριν ακόμη ο ιατρός-σύμβουλος εξετάσει την προσφεύγουσα και πριν ακόμη αυτή παράσχει στην ιατρική υπηρεσία του Κοινοβουλίου τις πληροφορίες που της είχαν ζητηθεί.
- 127 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η γνωμάτευση του ιατρού-συμβούλου εκδόθηκε κατά τρόπο που προσβάλλει το δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής της προσφεύγουσας και ότι, κατά συνέπεια, η επίδικη απόφαση είναι για τον λόγο αυτό επίσης παράνομη. Συνεπώς, το πρώτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως πρέπει να γίνει δεκτό.

– Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος του λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από την παράβαση των άρθρων 6 και 7 του κανονισμού 45/2001

- 128 Προκαταρκτικώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι το άρθρο 1 του κανονισμού 45/2001 ορίζει ρητώς ότι τα όργανα και οι οργανισμοί της Ένωσης εξασφαλίζουν, σύμφωνα με τον οικείο κανονισμό, την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών των φυσικών προσώπων. Επίσης, οι διατάξεις του εν λόγω κανονισμού δεν μπορούν να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δικαιολογούν προσβολή του δικαιώματος στην ιδιωτική ζωή που κατοχυρώνεται στο άρθρο 8 της ΕΣΔΑ (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση *Österreichischer Rundfunk* κ.λπ., σκέψη 91).
- 129 Από το άρθρο 7 του κανονισμού 45/2001 προκύπτει ότι διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μεταξύ οργάνων ή οργανισμών της Κοινότητας επιτρέπεται, εφόσον αυτά είναι αναγκαία για τη νόμιμη εκτέλεση καθήκοντος που εμπίπτει στην αρμοδιότητα του οργάνου ή του οργανισμού της Ένωσης που είναι αποδέκτης των δεδομένων.
- 130 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι η διενέργεια από τις υπηρεσίες του Κοινοβουλίου έλεγχου ως προς το εάν η προσφεύγουσα πληρούσε τους απαιτούμενους για την πρόσληψη όρους υγείας εμπίπτει στη νόμιμη εκτέλεση των καθηκόντων του εν λόγω οργάνου.
- 131 Εντούτοις, όπως ορθώς υποστηρίζει ο ΕΕΠΔ με το υπόμνημα παρεμβάσεώς του, η διαπίστωση αυτή δεν μπορεί, αυτή καθαυτή, να αποδείξει ότι η επίδικη διαβίβαση των ιατρικών δεδομένων της προσφεύγουσας συνάδει με τις διατάξεις του κανονισμού 45/2001. Συγκεκριμένα, αφενός, η διαβίβαση πρέπει να είναι «απαραίτητη» για τη νόμιμη εκτέλεση των καθηκόντων του οργάνου. Στην υπό κρίση διαφορά, πρέπει, επομένως, να αποδειχθεί ότι η διαβίβαση ήταν απαραίτητη για να μπορέσουν οι υπηρεσίες του Κοινοβουλίου να εκτιμήσουν εάν η προσφεύγουσα πληρούσε τους απαιτούμενους όρους υγείας. Αφετέρου, το άρθρο 7 του κανονισμού ορίζει ρητώς ότι ισχύει «με την επιφύλαξη των άρθρων 4, 5, 6 και 10» του ίδιου κανονισμού.
- 132 Για να δοθεί απάντηση στην αιτίαση της προσφεύγουσας που αφορά παραβίαση του κανονισμού, ιδίως, του άρθρου του 7, πρέπει να εξεταστεί εάν η οικεία διαβίβαση ήταν συμβατή προς την απαίτηση η διαβίβαση να είναι απαραίτητη, που προβλέπεται στο εν λόγω άρθρο, και προς τις διατάξεις στις οποίες παραπέμπει το άρθρο αυτό, ιδίως προς το άρθρο 6 του κανονισμού. Στην υπό κρίση διαφορά, πρέπει, κατ' αρχάς, να εξεταστούν τα άρθρα 4, 6 και 10 του κανονισμού 45/2001, τα οποία η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι παραβιάστηκαν και, στη συνέχεια, να εξεταστεί εάν μπορεί να γίνει δεκτό ότι πληρούται η απαίτηση περί αναγκαιότητας της διαβιβάσεως, που προβλέπεται στο άρθρο 7 του κανονισμού.
- 133 Πρώτον, όσον αφορά τα άρθρα 4 και 6 του κανονισμού 45/2001, πρέπει να επισημανθεί ότι δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να υφίστανται θεμιτή και νόμιμη επεξεργασία, να συλλέγονται για καθορισμένους, σαφείς και νόμιμους σκοπούς, και η περαιτέρω επεξεργασία τους να συμβιβάζεται με τους σκοπούς αυτούς. Εξάλλου, το άρθρο 6 του εν λόγω κανονισμού ορίζει ότι η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για σκοπούς άλλους εκτός από εκείνους για τους οποίους έχουν συλλεγεί, γίνεται μόνον εφόσον η μεταβολή του σκοπού επιτρέπεται ρητώς από τον εσωτερικό κανονισμό του οργάνου ή του οργανισμού της Ένωσης.
- 134 Εν προκειμένω, όπως ορθώς προβάλλει η προσφεύγουσα και ο ΕΕΠΔ, δεν αμφισβητείται ότι τα ιατρικά δεδομένα που συνελέγησαν από την Επιτροπή σχετικά με την προσφεύγουσα, στο πλαίσιο της ιατρικής εξετάσεως πριν από την πρόσληψη που προβλέπεται στις διατάξεις του άρθρου 83 του ΚΛΠ, είχαν ως αποκλειστικό σκοπό να καταστεί δυνατή η εξακρίβωση εάν η ενδιαφερομένη πληρούσε, κατά τον χρόνο της προσλήψεώς της, τους απαιτούμενους όρους υγείας για την εκτέλεση των καθηκόντων της στις υπηρεσίες της Επιτροπής.

- 135 Πρέπει να σημειωθεί, αφενός, ότι η περαιτέρω επεξεργασία των εν λόγω ιατρικών δεδομένων προκειμένου να ελεγχθεί εάν η προσφεύγουσα πληρούσε τους απαιτούμενους όρους υγείας για να ασκήσει τον Δεκέμβριο του 2008 καθήκοντα στο Κοινοβούλιο συνιστά σκοπό διαφορετικό από εκείνον για τον οποίο συνελέγησαν αρχικώς τα δεδομένα αυτά. Συναφώς, το Κοινοβούλιο δεν μπορεί να επικαλεσθεί παραδεκτώς το γεγονός ότι οι ιατρικές εξετάσεις όλων των θεσμικών οργάνων ερείδονται στην ίδια νομική βάση, διενεργούνται με τον ίδιο τρόπο και βασίζονται στους ίδιους όρους υγείας. Συγκεκριμένα, ο δικαστής της Ένωσης έχει επισημάνει με πλείονες αποφάσεις τη σημασία της αυτονομίας που απολαύει κάθε θεσμικό όργανο υπό την ιδιότητά του ως εργοδότης, απορρίπτοντας τα επιχειρήματα που αντλούνται από την ομοιογένεια της δημόσιας διοίκησης της Ένωσης. Ως εκ τούτου, έχει γίνει δεκτό ότι οι υπάλληλοι που προσλαμβάνονται από ορισμένο όργανο δεν μπορούν να απαιτήσουν να τύχουν της ίδιας βαθμολογικής κατατάξεως με εκείνη υπαλλήλων άλλου οργάνου, έστω και εάν όλοι οι οικείοι υπάλληλοι ήταν επιτυχόντες του ίδιου διαγωνισμού (απόφαση του Δικαστηρίου ΔΔ της 9ης Δεκεμβρίου 2010, F-83/05, Liljeberg κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 58). Ομοίως, μολονότι, σύμφωνα με την αρχή της ομοιογένειας της δημόσιας διοίκησης, όπως εξαγγέλλεται με το άρθρο 9, παράγραφος 3, της Συνθήκης του Άμστερνταμ, όλοι οι υπάλληλοι όλων των οργάνων της Ένωσης υπόκεινται σε ενιαίο κανονισμό υπηρεσιακής καταστάσεως, εντούτοις η αρχή αυτή δεν συνεπάγεται ότι τα όργανα πρέπει να χρησιμοποιούν κατά τον ίδιο τρόπο τη διακριτική ευχέρεια που τους αναγνωρίζεται από τον εν λόγω κανονισμό· αντιθέτως, μάλιστα, όσον αφορά τη διοίκηση του προσωπικού τους, τα όργανα της Ένωσης διέπονται από την «αρχή της αυτονομίας», σύμφωνα με τους όρους που χρησιμοποίησε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με την απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 1997, T-220/95, Gimenez κατά Επιτροπής των Περιφερειών (σκέψη 72).
- 136 Αφετέρου, ενώ, βάσει του άρθρου 6 του κανονισμού 45/2001, η μεταβολή του σκοπού για τον οποίο πραγματοποιείται συλλογή δεδομένων πρέπει να προβλέπεται ρητώς από εσωτερική κανονιστική διάταξη του οργάνου, από τα υπομνήματα και την επ' ακροατηρίου συζήτηση προκύπτει ότι η μεταβολή του σκοπού για τον οποίο συνελέγησαν τα ιατρικά δεδομένα της προσφεύγουσας το 2006 και το 2007 από την Επιτροπή δεν προβλεπόταν από καμία εκδοθείσα από το εν λόγω όργανο ή από το Κοινοβούλιο διάταξη. Η διαβίβαση τέτοιων δεδομένων μεταξύ των οικείων οργάνων συνιστά απλώς πρακτική, ως προς την οποία οι υποψήφιοι για πρόσληψη ουδόλως έχουν ενημερωθεί. Εξάλλου, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ο ΕΕΠΔ υποστήριξε, χωρίς να αντικρουσθεί, ότι η πρακτική του Κοινοβουλίου να ζητεί τη διαβίβαση ιατρικών δεδομένων αφορώντων υποψηφίους για πρόσληψη δεν του έχει κοινοποιηθεί, ενώ η κοινοποίηση αυτή επιβάλλεται από το άρθρο 27 του κανονισμού 45/2001. Όσον αφορά την Επιτροπή, ο ΕΕΠΔ επισημαίνει ότι, με γνωμοδότηση της 10ης Σεπτεμβρίου 2007, που διατυπώθηκε στο πλαίσιο της διενέργειας προκαταρκτικού ελέγχου στον φάκελο του εν λόγω οργάνου υπό τον τίτλο «Διαχείριση των δραστηριοτήτων της ιατρικής υπηρεσίας –Βρυξέλλες-Λουξεμβούργο– ιδίως μέσω της εφαρμογής πληροφορικής SERMED», εξέτασε αποκλειστικώς εάν συνάδει με τις διατάξεις του κανονισμού 45/2001 η διαβίβαση ιατρικών δεδομένων, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, στη νομική υπηρεσία της Επιτροπής, στο Γενικό Δικαστήριο ή στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή, κατόπιν αιτήσεως της Επιτροπής. Αντιθέτως, ο ΕΕΠΔ ουδόλως διερωτήθηκε, με την εν λόγω γνωμοδότηση, ως προς το ζήτημα της διαβίβασης ιατρικών δεδομένων που συνελέγησαν από θεσμικό όργανο, στο πλαίσιο ιατρικής εξετάσεως για πρόσληψη, σε άλλο όργανο ή οργανισμό του Ένωσης, καθόσον ο υπεύθυνος προστασίας δεδομένων της Επιτροπής δεν δήλωσε αυτό το είδος διαβίβασης δεδομένων. Ο ΕΕΠΔ υπογραμμίζει ότι, με την οικεία γνωμοδότηση, συνέστησε στην Επιτροπή, όσον αφορά υποψηφίους που κρίθηκε ότι δεν πληρούν τους απαιτούμενους για την πρόσληψη όρους υγείας, να διατηρεί τα ιατρικά δεδομένα που συνελέγησαν στο πλαίσιο της διαδικασίας προσλήψεως μόνο για περιορισμένο χρονικό διάστημα, το οποίο θα μπορούσε να αντιστοιχεί στο χρονικό διάστημα κατά το οποίο είναι δυνατό να τεθούν υπό αμφισβήτηση τα δεδομένα ή η απόφαση που ελήφθη βάσει αυτών. Επομένως, η Επιτροπή μπορούσε νομίμως να διατηρήσει τα αφορώντα την κατάσταση της υγείας της προσφεύγουσας δεδομένα που συνελέγησαν το 2006 και το 2007, αλλά μόνο για την παρακολούθηση των δικών που κινήθηκαν από αυτήν ενώπιον των δικαστηρίων της Ένωσης στις υποθέσεις F-33/08 και T-510/09 P, κατόπιν της αρνήσεως της Επιτροπής να την προσλάβει.

- 137 Δεύτερον, όσον αφορά το άρθρο 10 του κανονισμού 45/2001, πρέπει να επισημανθεί ότι, βάσει της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, η επεξεργασία ιατρικών δεδομένων, κατ' αρχήν, απαγορεύεται. Η παράγραφος 2 του εν λόγω άρθρου 10 ορίζει, μεταξύ άλλων, ότι η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται όταν ο ενδιαφερόμενος έχει δώσει τη συγκατάθεσή του για την επεξεργασία τους ή η επεξεργασία είναι απαραίτητη προκειμένου να γίνουν σεβαστές οι υποχρεώσεις και τα ειδικά δικαιώματα του υπεύθυνου της επεξεργασίας σε θέματα εργατικού δικαίου.
- 138 Όμως, αφενός, δεν αμφισβητείται ότι η προσφεύγουσα δεν έδωσε τη συγκατάθεσή της για τη διαβίβαση των ιατρικών δεδομένων της από την Επιτροπή στο Κοινοβούλιο.
- 139 Αφετέρου, μολονότι η επίδικη διαβίβαση διενεργήθηκε για να παράσχει στο Κοινοβούλιο τη δυνατότητα να ελέγξει εάν η προσφεύγουσα πληρούσε τους απαιτούμενους όρους υγείας για την άσκηση των καθηκόντων της στο εν λόγω όργανο, υποχρέωση που απορρέει από τα άρθρα 82 και 83 του ΚΛΠ και μπορεί να εκληφθεί ως «υποχρέωση σε θέματα εργατικού δικαίου», κατά την έννοια του άρθρου 10, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 45/2001, εντούτοις δεν αποδείχθηκε ότι εν προκειμένω η διαβίβαση αυτή ήταν «απαραίτητη» προκειμένου να γίνει σεβαστή η οικεία υποχρέωση. Όπως επισημαίνεται από τον ΕΕΠΔ και προαναφέρθηκε στη σκέψη 125, ήταν δυνατό να ληφθούν άλλα μέτρα που να θίγουν λιγότερο την ιδιωτική ζωή, με τα οποία το Κοινοβούλιο μπορούσε να διασφαλίσει την πλήρη εφαρμογή των άρθρων 82 και 83 του ΚΛΠ. Το Κοινοβούλιο μπορούσε, ιδίως, πριν ζητήσει από την Επιτροπή να του διαβιβάσει τα οικεία δεδομένα, να καλέσει την προσφεύγουσα να παράσχει συγκεκριμένες πληροφορίες όσον αφορά το ιατρικό ιστορικό της και να αναθέσει τη διενέργεια των απαραίτητων ιατρικών εξετάσεων στη δική του ιατρική υπηρεσία. Επιπλέον, η παλαιότητα των διαβιβασθέντων δεδομένων, τα οποία συνελέγησαν το 2006 και το 2007, ενάμισι και πλέον έτος πριν από την έκδοση της επίδικης αποφάσεως, δεν συνηγορεί υπέρ της απόψεως του Κοινοβουλίου, κατά την οποία η εν λόγω διαβίβαση ήταν απαραίτητη.
- 140 Όπως ορθώς προβάλλει η προσφεύγουσα, το Κοινοβούλιο δεν μπορεί να διατείνεται ότι η επίδικη διαβίβαση έχει ως νομική βάση το άρθρο 10, παράγραφος 3, του κανονισμού 45/2001. Συγκεκριμένα, μολονότι το εν λόγω άρθρο εξουσιοδοτεί τα μέλη της ιατρικής υπηρεσίας των θεσμικών οργάνων να επεξεργάζονται τα δεδομένα που είναι αναγκαία για την ιατρική διάγνωση ότι ορισμένο πρόσωπο πληροί τους απαιτούμενους για την άσκηση των καθηκόντων του όρους υγείας, εντούτοις δεν έχει ούτε ως αντικείμενο ούτε ως αποτέλεσμα να νομιμοποιήσει μια διαβίβαση ιατρικών δεδομένων όπως η προσβαλλομένη στην παρούσα διαφορά, έστω και εάν αυτή διενεργήθηκε μεταξύ μελών των ιατρικών υπηρεσιών των δύο ενδιαφερομένων οργάνων.
- 141 Τρίτον, όσον αφορά το άρθρο 7 του κανονισμού 45/2001, επιβάλλεται να τονισθεί, όπως ορθώς υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ότι μια διαβίβαση που δεν θεωρείται απαραίτητη κατά την έννοια του άρθρου 10 του κανονισμού δεν είναι δυνατόν να εκληφθεί ως απαραίτητη κατά την έννοια του άρθρου 7 του ίδιου κανονισμού, καθόσον το ζητούμενο σε αμφότερες τις περιπτώσεις είναι εάν καθίσταται δυνατή η εκπλήρωση του ίδιου καθήκοντος, ήτοι η εξέταση εάν η προσφεύγουσα πληροί τους απαιτούμενους για την πρόσληψη όρους υγείας.
- 142 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι, λαμβάνοντας υπόψη τον εξαιρετικώς ευαίσθητο χαρακτήρα των ιατρικών δεδομένων της προσφεύγουσας και τις συνθήκες υπό τις οποίες αυτά ελήφθησαν, το Δικαστήριο ΔΔ κρίνει ότι το Κοινοβούλιο, στον βαθμό που επεξεργάστηκε τα εν λόγω δεδομένα, δεν εκτέλεσε νομίμως το καθήκον που υπέχει βάσει των διατάξεων των άρθρων 82 και 83 του ΚΛΠ. Για να προβεί στην εν λόγω επεξεργασία, είχε υποχρέωση να ζητήσει τη συγκατάθεση της προσφεύγουσας όσον αφορά τη διαβίβαση των δεδομένων ή να διενεργήσει ειδικές ιατρικές εξετάσεις και όχι να στηριχθεί, χωρίς προηγούμενη άδεια από την ενδιαφερομένη, επί των ιατρικών δεδομένων που συνελέγησαν από άλλο θεσμικό όργανο στο πλαίσιο άλλης διαδικασίας.

- 143 Επομένως, η προσφεύγουσα βασίμως υποστηρίζει ότι ο ιατρός-σύμβουλος του Κοινοβουλίου, στον βαθμό που ζήτησε από την Επιτροπή τη διαβίβαση των εν λόγω ιατρικών δεδομένων, παρέβη τις διατάξεις των άρθρων 6 και 7 του κανονισμού 45/2001 και, στον βαθμό που στηρίχθηκε σε αυτά τα δεδομένα, εξέδωσε παράτυπη γνωμάτευση ως προς εάν αυτή πληρούσε τους απαιτούμενους για την πρόσληψη όρους υγείας. Το δεύτερο σκέλος του λόγου ακυρώσεως πρέπει, συνεπώς, να γίνει δεκτό.
- 144 Το Κοινοβούλιο διατείνεται, πάντως, με τα υπομνήματά του ότι η επίδικη απόφαση δεν στηρίχθηκε μόνο στη μη πλήρωση των όρων υγείας, αλλά και στη διάρρηξη των δεσμών εμπιστοσύνης.
- 145 Επομένως, εναπόκειται στο Δικαστήριο ΔΔ να εξετάσει εάν ο δεύτερος αυτός λόγος προβλήθηκε όντως και εάν είναι ικανός να αιτιολογήσει την επίδικη απόφαση.
- 146 Μολονότι το Κοινοβούλιο, με την επίδικη απόφαση και την απόφαση περί απορρίψεως της ενστάσεως, αναφέρει το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν τήρησε την υποχρέωση που υπείχε να δηλώσει ότι στο παρελθόν είχε υποβληθεί σε ιατρική εξέταση πριν από την πρόσληψη σε άλλο ευρωπαϊκό όργανο, εντούτοις δεν εξαρτά ευθέως από αυτό έννομες συνέπειες, καθόσον νομική βάση των οικείων αποφάσεων αποτελεί μόνον η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν πληρούσε τους απαιτούμενους για την άσκηση των καθηκόντων της όρους υγείας. Επομένως, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει το Κοινοβούλιο, η επίδικη απόφαση δεν στηρίζεται στη διάρρηξη των δεσμών εμπιστοσύνης.
- 147 Εάν το Κοινοβούλιο, με την επιχειρηματολογία του, αποβλέπει να θέσει ενώπιον του Δικαστηρίου ΔΔ ζήτημα αντικαταστάσεως αιτιολογίας, πρέπει να επισημανθεί ότι η επίκληση, κατά τη διάρκεια της δίκης, λόγων ικανών να αιτιολογήσουν νομίμως την επίδικη απόφαση δεν μπορεί να εμποδίσει την ακύρωση της αποφάσεως αυτής (βλ., συναφώς, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 10ης Δεκεμβρίου 2003, T-173/02, Tomarchio κατά Επιτροπής, σκέψη 86, και της 15ης Μαρτίου 2006, T-10/04, Leite Mateus κατά Επιτροπής, σκέψη 43), εκτός εάν πρόκειται για ζήτημα ως προς το οποίο η διοίκηση έχει δέσμια αρμοδιότητα.
- 148 Εν προκειμένω, το Κοινοβούλιο δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι έχει δέσμια αρμοδιότητα, δεδομένου ότι, όσον αφορά την επίκληση του λόγου περί διαρρήξεως των δεσμών εμπιστοσύνης, διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως (βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου ΔΔ της 15ης Δεκεμβρίου 2010, F-67/09, Angulo Sánchez κατά Συμβουλίου, σκέψεις 76 έως 78).
- 149 Εξάλλου, εν πάση περιπτώσει, κατά την ημερομηνία εκδόσεως της επίδικης αποφάσεως, το Κοινοβούλιο δεν ήταν σε θέση να υποστηρίξει ότι η προσφεύγουσα είχε σκοπίμως παραλείψει να του γνωστοποιήσει ότι είχε εργαστεί για την Επιτροπή ή ότι στο παρελθόν είχε υποβληθεί σε ιατρική εξέταση πριν από την πρόσληψη σε άλλο θεσμικό όργανο. Συγκεκριμένα, από τις σκέψεις 29 και 31 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι η προσφεύγουσα και η διοίκηση είχαν συμφωνήσει ότι τον Ιανουάριο του 2009 η ενδιαφερομένη θα προσκόμιζε στο Κοινοβούλιο τα έγγραφα που ήταν απαραίτητα για την κατάρτιση του φακέλου προσλήψεως. Επομένως, δεν μπορούσε να αποκλεισθεί ότι η προσφεύγουσα θα γνωστοποιούσε τις πληροφορίες αυτές στο Κοινοβούλιο πριν από την ανάληψη των καθηκόντων της ή κατά τη διάρκεια της ιατρικής εξετάσεως στην οποία είχε κληθεί να υποβληθεί και η οποία είχε ορισθεί για τις 7 Ιανουαρίου 2009.
- 150 Εντεύθεν προκύπτει, χωρίς να χρειάζεται να ερευνηθεί ο τελευταίος λόγος ακυρώσεως της προσφυγής, που αντλείται από την ύπαρξη ηθικής παρενοχλήσεως, ότι η επίδικη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.

4. Επί του αιτήματος περί επιδικάσεως αποζημιώσεως και χρηματικής ικανοποιήσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 151 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι παρατυπίες που διαπράχθηκαν κατά την ιατρική διαδικασία για την πρόσληψη συνιστούν πταίσματα ικανά να στοιχειοθετήσουν ευθύνη του Κοινοβουλίου, καθόσον, αφενός, της προξένησαν υλική ζημία και ηθική βλάβη και, αφετέρου, συνδέονται άμεσα με την προβαλλόμενη ζημία και βλάβη.
- 152 Όσον αφορά την υλική ζημιά, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι λόγω των πταισμάτων που διέπραξε το Κοινοβούλιο απώλεσε μια πολύ σοβαρή ευκαιρία καταλήψεως θέσεως εργασίας εντός του Κοινοβουλίου, την οποία πιθανώς θα μπορούσε να διατηρήσει επ' αόριστον. Ως εκ τούτου, ζητεί την καταβολή αποζημιώσεως ίσης με το 95 % της διαφοράς μεταξύ των αποδοχών που θα είχε εισπράξει για το χρονικό διάστημα από τις 2 Φεβρουαρίου έως τις 2 Αυγούστου 2009 και του επιδόματος ανεργίας το οποίο πράγματι εισέπραξε για το εν λόγω χρονικό διάστημα. Συναφώς, ζητεί να της επιδικαστεί «προσωρινή» αποζημίωση 50 000 ευρώ.
- 153 Όσον αφορά την ηθική βλάβη, η προσφεύγουσα ζητεί την καταβολή του ποσού των 20 000 ευρώ για το αίσθημα αδικίας που της προκλήθηκε λόγω της παρεμποδίσεως της προσλήψεώς της στο Κοινοβούλιο και των πολυάριθμων παρανομιών που διαπράχθηκαν, ιδίως της προσβολής του δικαιώματος σεβασμού της ιδιωτικής της ζωής.
- 154 Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι το αίτημα περί επιδικάσεως αποζημιώσεως και χρηματικής ικανοποιήσεως πρέπει να απορριφθεί. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει την ύπαρξη πταίσματος.
- 155 Εξάλλου, όσον αφορά την υλική ζημιά, το Κοινοβούλιο διατείνεται, αφενός, ότι αυτή δεν είναι πραγματική και βέβαιη, στον βαθμό που δεν αποδεικνύεται ότι η προσφεύγουσα θα είχε προσληφθεί, εάν η ιατρική εξέταση είχε διενεργηθεί χωρίς να ληφθούν υπόψη τα διαβιβασθέντα από την Επιτροπή ιατρικά δεδομένα. Αφετέρου, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι η ζημία αυτή έχει υπερτιμηθεί και ουδόλως αντιστοιχεί στο ποσό των 50 000 ευρώ. Κατά το Κοινοβούλιο, οι αποδοχές που η προσφεύγουσα θα μπορούσε να εισπράξει κατά το χρονικό διάστημα από τις 2 Φεβρουαρίου έως τις 2 Αυγούστου 2009 θα ανέρχονταν κατ' ανώτατο όριο στο ποσό των 15 600,60 ευρώ. Εξάλλου, από το ποσό αυτό θα πρέπει να αφαιρεθεί το ποσό του επιδόματος ανεργίας που η προσφεύγουσα έλαβε για το ίδιο χρονικό διάστημα. Εν τέλει, επί της διαφοράς θα πρέπει εφαρμοστεί συντελεστής μείωσης, ώστε να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι η πιθανότητα προσλήψεως της προσφεύγουσας ήταν μικρή.
- 156 Όσον αφορά την ηθική βλάβη, το Κοινοβούλιο προβάλλει ότι η προσφεύγουσα δεν προσδιορίζει επαρκώς σε τι συνίσταται η εν λόγω βλάβη και υπενθυμίζει την πάγια νομολογία κατά την οποία η ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως συνιστά, κατ' αρχήν, πρόσφορη και επαρκή ανόρθωση της ηθικής βλάβης που ενδεχομένως προκλήθηκε.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου ΔΔ

- 157 Κατά πάγια νομολογία, η ευθύνη της διοικήσεως προϋποθέτει τη συνδρομή συνόλου προϋποθέσεων όσον αφορά τον παράνομο χαρακτήρα της συμπεριφοράς που προσάπτεται στα θεσμικά όργανα, το υποστατό της ζημίας και την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της συμπεριφοράς και της προβαλλομένης ζημίας (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 1ης Ιουνίου 1994, C-136/92 P, Επιτροπή κατά Brazzelli Lualdi κ.λπ., σκέψη 42, και της 21 Φεβρουαρίου 2008, C-348/06 P, Επιτροπή κατά Girardot, σκέψη 52). Οι τρεις αυτές προϋποθέσεις πρέπει να πληρούνται σωρευτικώς. Η μη συνδρομή μιας εξ αυτών αρκεί για την απόρριψη του αιτήματος αποζημιώσεως.

- 158 Σε ό,τι αφορά την αιτιώδη συνάφεια, απόκειται, κατ' αρχήν, στον προσφεύγοντα να αποδείξει ότι υφίσταται άμεση και βέβαιη σχέση αιτίου προς αποτέλεσμα μεταξύ του διαπραχθέντος από το θεσμικό όργανο πταίσματος και της προβαλλομένης ζημίας (απόφαση του Πρωτοδικείου της 28ης Σεπτεμβρίου 1999, T-140/97, Hautem κατά ΕΤΕπ, σκέψη 85).
- 159 Εντούτοις, ο βαθμός βεβαιότητας της αιτιώδους συνάφειας που απαιτείται από τη νομολογία επιτυγχάνεται όταν η διαπραχθείσα από όργανο της Ένωσης παρανομία στέρησε, με βεβαιότητα, από ένα πρόσωπο όχι κατ' ανάγκην την πρόσληψη, επί της οποίας ο ενδιαφερόμενος ουδέποτε μπορεί να αποδείξει ότι είχε δικαίωμα, αλλά μια σοβαρή πιθανότητα να προσληφθεί ως μόνιμος ή έκτατος υπάλληλος, με συνέπεια να υποστεί ο ενδιαφερόμενος υλική ζημία που συνίσταται σε απώλεια εισοδήματος. Εφόσον φαίνεται εξόχως πιθανό, υπό τις περιστάσεις της προκειμένης υποθέσεως, ότι η τήρηση της νομιμότητας θα οδηγούσε το οικείο θεσμικό όργανο στο να προβεί στην πρόσληψη του υπαλλήλου, η θεωρητική αβεβαιότητα που παραμένει ως προς την έκβαση που θα είχε μια κανονικώς διεξαχθείσα διαδικασία δεν μπορεί να εμποδίσει την αποκατάσταση της πραγματικής υλικής ζημίας που υπέστη ο ενδιαφερόμενος, δεδομένου ότι απορρίφθηκε η υποψηφιότητά του για μια θέση την οποία θα είχε κάθε πιθανότητα να καταλάβει (απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Οκτωβρίου 2004, T-45/01, Sanders κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 150· απόφαση του Δικαστηρίου ΔΔ της 22ας Οκτωβρίου 2008, F-46/07, Tzirani κατά Επιτροπής, σκέψη 218).
- 160 Σε ό,τι αφορά την υλική ζημία, η προσφεύγουσα βασίμως υποστηρίζει ότι, χωρίς την παρανομία που διαπράχθηκε από το Κοινοβούλιο, του οποίου ο ιατρός-σύμβουλος βασίστηκε σε μη επίκαιρα ιατρικά δεδομένα και δεν διενήργησε ο ίδιος την προβλεπόμενη από τον ΚΛΠ ιατρική εξέταση περί πληρώσεως των όρων υγείας, θα είχε σοβαρές πιθανότητες να προσληφθεί.
- 161 Συγκεκριμένα, κατ' αρχάς, το Κοινοβούλιο είχε ήδη ενημερώσει την προσφεύγουσα ότι είχε προσληφθεί. Επομένως, η απόφαση περί προσλήψεως δεν ήταν απλώς ενδεχόμενη, αλλά είχε ήδη ληφθεί, η δε πρόσληψη της προσφεύγουσας εξαρτιόταν μόνον από τη διαπίστωση ότι πληρούσε τους απαιτούμενους για την άσκηση των καθηκόντων της όρους υγείας.
- 162 Περαιτέρω, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει το Κοινοβούλιο, δεν αποδεικνύεται ότι, εάν η ιατρική εξέταση πριν από την πρόσληψη είχε διενεργηθεί κανονικώς, αποκλειστικώς και μόνο βάσει των πληροφοριών που θα συλλέγονταν από την ιατρική υπηρεσία του Κοινοβουλίου όσον αφορά την κατάσταση της υγείας της προσφεύγουσας τον Ιανουάριο του 2009, η ενδιαφερομένη δεν θα είχε προσληφθεί. Συγκεκριμένα, τα ιατρικά δεδομένα που δικαιολόγησαν την άρνηση της Επιτροπής να προσλάβει την προσφεύγουσα το 2007 ήταν δυνατό να έχουν μεταβληθεί και θα μπορούσαν να οδηγήσουν στη διαπίστωση ότι αυτή πληρούσε τους απαιτούμενους για την πρόσληψη στις υπηρεσίες του Κοινοβουλίου όρους υγείας.
- 163 Εν τέλει, ο υποψήφιος για πρόσληψη δεν μπορεί να υποχρεωθεί να αποκαλύψει στον μελλοντικό του εργοδότη το σύνολο του ιατρικού του ιστορικού. Όπως έχει δεχθεί το Δικαστήριο, το δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής ζωής, το οποίο διακηρύσσεται στο άρθρο 8 της ΕΣΔΑ και απορρέει από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών, αποτελεί ένα από τα θεμελιώδη δικαιώματα που προστατεύονται εντός της έννομης τάξεως της Ένωσης (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Γερμανίας, σκέψη 23). Περιλαμβάνει, ιδίως, το δικαίωμα του ατόμου περί διαφυλάξεως του απορρήτου της καταστάσεως της υγείας του (προπαρατεθείσα απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 1994, X κατά Επιτροπής, σκέψη 17).
- 164 Ασφαλώς, ο εργοδότης μπορεί να διενεργεί τις εξετάσεις που του παρέχουν τη δυνατότητα να εκτιμήσει εάν το πρόσωπο που προσλαμβάνει πληροί τους απαιτούμενους όρους υγείας, σε περίπτωση δε που το πρόσωπο αυτό, όπως δικαιούται, αρνηθεί να υποβληθεί στις οικείες εξετάσεις, ο εργοδότης δύναται να εξαρτήσει από την άρνηση αυτή τις συνέπειες που θεωρεί ενδεδειγμένες, μην αναλαμβάνοντας τον κίνδυνο της προσλήψεώς του (βλ., συναφώς, προπαρατεθείσα απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1994, X κατά Επιτροπής, σκέψεις 20 και 21).

- 165 Εντούτοις, εν προκειμένω, δεν είναι βέβαιο ότι, ελλείψει των πληροφοριών που έλαβε από την ιατρική υπηρεσία της Επιτροπής, το Κοινοβούλιο θα διατηρούσε αμφιβολίες ως προς την κατάσταση της υγείας της προσφεύγουσας και θα διενεργούσε διεξοδικές ιατρικές εξετάσεις, καθόσον, άλλωστε, γνώριζε ότι στην προσφεύγουσα θα προτεινόταν απλώς και μόνον σύμβαση βραχείας διάρκειας. Ακόμη και εάν γίνει δεκτό ότι η προσφεύγουσα, όπως προφανώς διατείνεται, θα είχε ενημερώσει το Κοινοβούλιο, στο πλαίσιο της ιατρικής εξέτασής που είχε καθορισθεί για τον Ιανουάριο του 2009, ότι είχε αντιμετωπίσει παθήσεις που έχρηζαν ψυχιατρικής παρακολούθησής, δεν είναι βέβαιο ότι η πληροφορία αυτή θα είχε ωθήσει το όργανο να απορρίψει την υποψηφιότητα της ενδιαφερομένης. Εάν γινόταν δεκτό ότι απλώς και μόνον η γνώση περί μη φυσιολογικών διαταραχών πρέπει, κατ' αρχάς, να δικαιολογεί την άρνηση του εργοδότη να προβεί σε πρόσληψη, τούτο θα δημιουργούσε σοβαρές δυσχέρειες ευρέσεως εργασίας σε πολυάριθμα πρόσωπα τα οποία, στο παρελθόν, υπέφεραν από τέτοιες διαταραχές, έστω και βραχυπρόθεσμα.
- 166 Το Δικαστήριο ΔΔ κρίνει ότι, υπό τις περιστάσεις αυτές, η προσφεύγουσα απώλεσε μια πραγματική πιθανότητα να προσληφθεί με σύμβαση βραχείας διάρκειας στο Κοινοβούλιο και ότι η απώλεια της πιθανότητας αυτής αντιστοιχεί *ex aequo et bono*, λαμβανομένων υπόψη όλων των στοιχείων που έχει στη διάθεσή του το Δικαστήριο ΔΔ, σε 50 % (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Ιουνίου 2006, T-10/02, Girardot κατά Επιτροπής, σκέψεις 118 και 119). Λαμβανομένων υπόψη των αποδοχών που η προσφεύγουσα θα μπορούσε να εισπράξει κατά το χρονικό διάστημα της απασχολήσεώς της ως συμβασιούχος υπάλληλος, οι οποίες αποτιμήθηκαν από το Κοινοβούλιο σε 15 600,60 ευρώ, και των εισοδημάτων που η ενδιαφερομένη εισέπραξε κατά τη διάρκεια της επίμαχης περιόδου, κατά την οποία η προσφεύγουσα έλαβε επίδομα ανεργίας που ανερχόταν περίπου σε 960 ευρώ μηνιαίως, και ελλείψει αποδεικτικών στοιχείων που να επιτρέπουν να θεωρηθεί ότι η διάρκεια της απασχολήσεως της προσφεύγουσας θα μπορούσε να παραταθεί πέραν των έξι μηνών, το Κοινοβούλιο πρέπει να υποχρεωθεί, *ex aequo et bono*, να καταβάλει στην προσφεύγουσα το ποσό των 5 000 ευρώ για την υλική ζημία που υπέστη.
- 167 Όσον αφορά την ηθική βλάβη, επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι η ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως μπορεί να συνιστά, αυτή καθαυτήν, πρόσφορη και, κατ' αρχήν, επαρκή ανόρθωση της βλάβης αυτής (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 26ης Ιανουαρίου 1995, T-60/94, Pierrat κατά Δικαστηρίου, σκέψη 62, και της 21ης Ιανουαρίου 2004, T-328/01, Robinson κατά Κοινοβουλίου, σκέψη 79· απόφαση του Δικαστηρίου ΔΔ της 13ης Δεκεμβρίου 2007, F-42/06, Sundholm κατά Επιτροπής, σκέψη 44).
- 168 Πάντως, ο δικαστής της Ένωσης έχει δεχθεί ορισμένες εξαιρέσεις από αυτόν τον κανόνα.
- 169 Πρώτον, η ακύρωση της παράνομης πράξεως της διοικήσεως δεν μπορεί να συνιστά πλήρη ανόρθωση της ηθικής βλάβης, όταν η οικεία πράξη ενέχει κρίση για τις ικανότητες ή τη συμπεριφορά του ενδιαφερόμενου η οποία ενδέχεται να τον προσβάλλει (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Φεβρουαρίου 1990, C-343/87, Culin κατά Επιτροπής, σκέψεις 25 έως 29· προπαρατεθείσα απόφαση Pierrat κατά Δικαστηρίου, σκέψη 62).
- 170 Εν προκειμένω, οι εκτιμήσεις που διατύπωσε το Κοινοβούλιο όσον αφορά τη συμπεριφορά της προσφεύγουσας, με την επίδικη απόφαση και το απαντητικό στην ένσταση έγγραφο, μπορούν να θεωρηθούν, σε κάποιο μέτρο, ως προσβλητικές για την προσφεύγουσα. Συγκεκριμένα, το Κοινοβούλιο της προσάπτει ρητώς ότι παρέλειψε εσκεμμένως να του γνωστοποιήσει ότι είχε ήδη υποβληθεί σε ιατρική εξέταση πριν από την πρόσληψη στην Επιτροπή και ότι, επομένως, παρέβη τις υποχρεώσεις της. Αποφαινόμενο κατ' αυτόν τον τρόπο, το Κοινοβούλιο έθεσε δημοσίως υπό αμφισβήτηση την καλή πίστη της προσφεύγουσας, ενώ αυτή, αφενός, είχε ενημερώσει το Κοινοβούλιο σχετικά με την επαγγελματική της πείρα στις υπηρεσίες της Επιτροπής και, αφετέρου, θα μπορούσε, εάν είχε υποβληθεί σε ιατρική εξέταση, να κοινοποιήσει στην ιατρική υπηρεσία τις εν λόγω πληροφορίες και το πλαίσιο αυτών. Με τον τρόπο αυτόν, οι εκτιμήσεις του Κοινοβουλίου, που διατυπώθηκαν με

- απόφαση έχουσα ήδη χαρακτηριστεί ως παράνομη με την παρούσα απόφαση, προκάλεσαν άμεσα ηθική βλάβη στην προσφεύγουσα (απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Μαρτίου 2000, T-197/98, Rudolph κατά Επιτροπής, σκέψη 98).
- 171 Δεύτερον, η ακύρωση της παράνομης πράξεως της διοικήσεως δεν μπορεί να συνιστά πλήρη ανόρθωση της ηθικής βλάβης που προκλήθηκε, όταν η διαπραχθείσα παρανομία έχει ιδιαίτερη βαρύτητα (απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Σεπτεμβρίου 2004, T-16/03, Ferrer de Moncada κατά Επιτροπής, σκέψη 68· απόφαση του Δικαστηρίου ΔΔ της 7ης Ιουλίου 2009, F-99/07 και F-45/08, Bernard κατά Europol, σκέψη 106).
- 172 Όμως, εν προκειμένω, οι διάφορες παρανομίες που διαπράχθηκαν από το Κοινοβούλιο, ιδίως η προσβολή του δικαιώματος σεβασμού της ιδιωτικής ζωής και η παράβαση του κανονισμού 45/2001, έχουν ιδιαίτερη βαρύτητα η οποία δικαιολογεί την επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης.
- 173 Τρίτον, έχει κριθεί ότι η ακύρωση πράξεως, όταν στερείται κάθε πρακτικής αποτελεσματικότητας, δεν μπορεί, μόνο αυτή, να επανορθώσει προσηκόντως και επαρκώς κάθε ηθική βλάβη που προκλήθηκε από την ακυρωθείσα πράξη (προπαρατεθείσα απόφαση Tzirani κατά Επιτροπής, σκέψη 223).
- 174 Εν προκειμένω, μολονότι είναι ακόμη δυνατή η λήψη μέτρων ικανών να διορθώσουν τις διαπραχθείσες παρανομίες, όπως, επί παραδείγματι, η διενέργεια νέας ιατρικής εξετάσεως της προσφεύγουσας, εντούτοις η ακύρωση της επίδικης αποφάσεως μάλλον στερείται κάθε πρακτικής αποτελεσματικότητας. Συγκεκριμένα, τα στοιχεία που αφορούν την υγεία της προσφεύγουσας, τα οποία περιήλθαν παρανόμως σε γνώση του Κοινοβουλίου, είναι ικανά να δημιουργήσουν ενδοιασμούς που θα καθιστούσαν δυσχερή την αντικειμενική εξέταση της καταστάσεως της υγείας της ενδιαφερόμενης από την ιατρική υπηρεσία του εν λόγω οργάνου, και, εν πάση περιπτώσει, είναι μάλλον απίθανο το Κοινοβούλιο να προσλάβει την προσφεύγουσα, με την οποία ουδέποτε συνήψε εργασιακή σχέση, ως συμβασιούχο υπάλληλο στις υπηρεσίες του.
- 175 Επομένως, η ακύρωση της επίδικης αποφάσεως δεν μπορεί να ανορθώσει πλήρως την ηθική βλάβη της προσφεύγουσας. Κατά δίκαιη εκτίμηση, λαμβάνοντας, ιδίως, υπόψη τη βαρύτητα των διαπιστωθεισών παρανομιών και των συνεπειών τους, η σχετική χρηματική ικανοποίηση πρέπει να καθοριστεί στο ποσό των 20 000 ευρώ.
- 176 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι το Κοινοβούλιο πρέπει να υποχρεωθεί να καταβάλει στην προσφεύγουσα το ποσό των 25 000 ευρώ προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας και της ηθικής βλάβης που υπέστη, συμπεριλαμβανομένων των τόκων.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 177 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, υπό την επιφύλαξη των λοιπών διατάξεων του όγδοου κεφαλαίου του δευτέρου τίτλου του εν λόγω κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 178 Κατά το άρθρο 89, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων, το Δικαστήριο ΔΔ μπορεί να κατανείμει τα έξοδα ή να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.
- 179 Εν προκειμένω, καθόσον η προσφυγή έγινε κυρίως δεκτή, κατά δίκαιη εκτίμηση των περιστάσεων της υποθέσεως, πρέπει να κριθεί ότι το Κοινοβούλιο πρέπει να φέρει τα δικαστικά του έξοδα καθώς και τα έξοδα της προσφεύγουσας.

180 Κατά το άρθρο 89, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο παρεμβαίνων φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Ακυρώνει την απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2008 με την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ανακάλεσε την πρόταση εργασίας προς τη V.**
- 2) **Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υποχρεούται να καταβάλει στη V το ποσό των 25 000 ευρώ.**
- 3) **Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.**
- 4) **Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο φέρει, εκτός των δικαστικών εξόδων του, και τα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.**
- 5) **Ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων φέρει, ως παρεμβαίνων, τα δικαστικά έξοδά του.**

Gervasoni

Kreppel

Rofes i Pujol

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 5 Ιουλίου 2011.

Η Γραμματέας
W. Hakenberg

Ο Πρόεδρος
S. Gervasoni